

røde garde

AVISA TIL RØD UNGDOM

NR. 1 1975 PRIS KR 2,-

FRONT MOT

UNGE HOYRE

**borgerskapets
politiske
ungdomsorganisasjon**

„bak enhver streik lure

Terje Skog er en av heismontørene som har stått oppe i harde streikekamper i høst. Han er sekretær i heismontørenes fagforening, og var med i streikekomiteen. Røde Garde har prata med ham om forskjellige spørsmål som man stifter seg når man er oppe i en streikesituasjon.

I 70-åra har arbeidsfolk i mye større grad enn før tatt saka i egne hender og kjempa for krava sine. Hvordan forklarer du dette oppsvinget i klassekampen i Norge?

Oljefunnene i Nordsjøen har skapt et enormt investeringspress for kapitalistene, og for å få mest mulig penger forsøker de å presse vanlige arbeideres lønninger ned. Et utslag av «oljehysteriet» er at de raserer hele landsbygda og legger ned den ene «uproduktive» fabrikk etter den andre for å satse alt på olja. For vanlige arbeidsfolk får det konsekvenser i at sjølbergingsgraden blir mindre, vi blir mer avhengig av utlandet, mister kontrollen over pris-

stigninga, reallønna går ned, vi får høyere skatter, usikre arbeidsplasser osv. For oss ga dette seg utslag i f.eks. forsøket på å ødelegge faget. Vi tok opp kampen mot utbyttinga, og det er det vi ser arbeidsfolk over hele landet er i ferd med å gjøre.

Hvilken rolle spiller streika i denne kampen?

For oss var det et veldig viktig våpen i kampen mot økt utbytting og forverring, faktisk det eneste vi hadde til rådighet. Den skjerpaste situasjonen som streika medførte lærte oss også mye om klassekampen, om hvem som var våre fiender, og hvem som var våre venner. En streik er for arbeidsfolk «en skole i krigen»,

den forberede oss på det enelege opprøret som før eller seinere må komme med borgerskapet.

Hvem viste seg å være deres venner, og hvem var fienden?

Vi var alle på forhånd klar over NAFs rolle. Det vi ble spesielt oppmerksomme på var at de også fantes forrædere i «våre egne rekker», folk som sa at de tilhørte arbeiderbevegelsen. Spesielt høyre-sosialdemokratiets rolle gikk opp for mange. Hvorfor måtte vi kjempe mot voldgiftslover og forsøk på knebling av streikeretten hvis det virkelig hadde vært en «arbeiderregjering» i Norge? DNA/LO-toppens svik overbeviste sjøl den mest innbarka A-velger. Hele tariffoppgjøret har vist at LO-pampene står på NAFs side. Forbundsstyret prøvde å få regjeringa til å bruke voldgift mot oss. Og når vi forhandla med NAF prøvde Høydal & Co å true oss til å godta et elendig

tilbud ved å prøve å skremme oss med f.eks.: «Når 90 000 blir hivi på gata i en lockout, så vil de nok vende seg mot dere — —.»

At mange av oss ikke i sterk nok grad var klar over LO-ledelsens svik førte til at streika vår blei avblåst uten at vi på langt nær hadde fått innfridd krava våre. Dette viser oss hvor farlig det er å gå undt å tro at DNA/LO-toppen er en slags del av arbeiderbevegelsen.

Disse folkene er arbeiderklassens fiender — fra dem kan vi bare vente oss det verste!

Hva med SV? Hvilken rolle spilte de?

Typisk for SV sentralt var at det gikk 5 uker før vi fikk noen som helst politisk støtte fra dem, og da måtte streikekomiteen henvende seg til SVs faglige utvalg for å be om støtte. «Orientering» skreiv på lederplass om skatten til Wenche Foss da vi streika som verst! Og det hører med

r revolusjonens uhyre”

til historien at «Orienterings» redaksjon lokaler ligger ca. 10 meter unna streikekontoret vårt, — ikke bare i samme bygning, men også i samme korridoren! I Også i dette tilfellet blei det til at vi måtte gå for å be dem skrive noe. Og da en fortvilt medarbeider spurte oss hva vi ville at de skulle skrive, så fikk de svaret: «Les de 6 siste numrene av Klassekampen, så får du stoff nok.»

Likevel skal jeg ikke stikke under en stol at mange lokale SV-lag var flinke til å støtte oss, og mange vanlige SV-medlemmer støtta oss på foreningsmøter og forbundslandsmøter hvor lederne deres holdt kjef.

Hvilken konklusjon trekker du av det?

At SV har vist hvilket udugelig parlamentarisk parti det er. Lederne vil gjerne være «folkets ledere» etter «bare slapp av så greier vi biffen for dere»-prinsippet. Rolf Dahl

fra SV's faglige utvalg ringte ned til oss i streikekomiteen for å lære oss streiketaktikk. Han mente at vi måtte ta det med ro, dessuten syntes han at vi var altfor harde mot LO-toppen. Dette viser at SV-ledelsen er redd for en kraftig aktivitet fra grunnplanets side, fordi da vil den reformistiske politikken deres alltid bli avslørt som udugelig. «Bak enhver streik lurer revolusjonens uhyre», som en vettskremt reaksjonær tysk innenriksminister sa en gang.

Men vi veit også at det finnes ærlige kamerater i SV som støtta oss fullt ut, og jeg oppfordrer disse til å ta et alvorlig oppgjør med den borgerlige politikken SV kjører ut med i dag.

Hva annet lærte dere av streika?

I tillegg til det jeg har nevnt lærte vi en masse, og utvikla oss veldig politisk. En av de viktigste lærdommene var hvor viktig solidaritetsarbeid

det var. Vi fikk støtte fra hele landet, og uten denne massive støtten, og seige innsatsviljen fra folk uke etter uke, ville vi ikke greid oss. Vær viss på at vi skal støtte andre når de ber oss om det! For det andre lærte vi at det nytter å kjempe. Før tenkte folk: «Hva kan vel vi gjøre, vi er så få og svake». Nå veit vi, at står vi bare sammen, så vil kampen vår gi resultater. Til slutt, og det var spesielt viktig for lærlingene, lærte vi hvor viktig det er å være organisert, dette gjelder både YLI og LO. **Hva var det viktigste du fikk ut av streika, og hva vil dette innebære i kampen framover?** Jeg, — og mange med meg — lærte hvor viktig det er å ha et kommunistisk parti. Den marxist-leninistiske bevegelsen gjorde maksimalt i støttearbeidet. Både den politiske og økonomiske støtta var enorm. AKPere reiste saka i fagforeningene sine og på forbundslandsmøtene var de den

drivende krafta. Klassekampen blei av oss sett på som «vår egen avis», vi kunne ikke ha gjort det bedre sjøl.

AKP er ennå et lite parti, men vi veit foring som lover godt for framtida: AKP har marxist-leninismen som våpen. Dette gjør dem i stand til å analysere utviklinga i samfunnet vårt, og finne konkrete våpen mot kapitalen. AKP er i framgang. Det vinner i stadig større grad støtte fra arbeidsfolk, ikke fordi de slenger ut gyldne valgløfter, men fordi de i praksis viser oss at det er et parti av og for arbeidsfolk.

Dette lover godt framover, og jeg oppfordrer alle som leser dette til å fortsette streikestøttearbeidet både for telefonsentralmontørene og andre grupper som går ut i streik. Ta godt vare på partiet vårt, og hjelp det framover, slik at det enda bedre kan stå opp og forsvare interessene våre.

UNGE HØYRE

borgerskapets politiske ungdomsorganisjon

Opprop til dannelse av „Unge Høire“.

Undertegnede indbyr herved til dannelse av

„Unge Høire“

en forening for den konservative ungdom i Christiania og omegn.
En forening som den her påtænkte mener vi vil være av stor betydning for den konservative sak; mens de øvrige partier længe har hat lignende foreninger har Høirepartiet savnet en saadan.

Foreningens formaal vil bli at vække ungdommens politiske interesse, og paa maanedlige møter at samle sine medlemmer til foredrag og diskussion om aktuelle politiske emner; møterne tænkes avsluttet med selskabelig samvær.

Underhaanden er det ved indbyderne tegnet en række medlemmer, saa foreningens stiftelse er sikret. Høires Centralstyre og Kristiania Konservative Forening har git planen om oprettelse av «Unge Høire» sin fulde tilslutning.

Vi opfordrer enhver konservativt interessert ung mand og kvinde til at melde sig ind i denne forening og saaledes støtte Høires politik.
Indmeldelse kan ske ved henvendelse til Høires Kontor, Torvgaten 1, telefoner 3289, 2939, 25791, eller ved skriftlig henvendelse til Eyv. M. Nielsen, Jacob Aallsgate 10.
Konstituerende møte vil bli avholdt i den nærmeste fremtid.

Christiania i november 1919.

W. Holmboe-Berg. Eyvind M. Nielsen. Alf A. Salvesen.

Ovenstaaende tiltrædes og anbefales av:

Henrik Bergh,
høiestaretsadvokat

J. Rose Deist,
direktor.

Chr. Erlandsen,
sekretær cand. jur.

Harald Gram,
Høires generalsekretær,
cand. jur.

Hieronimus Heyerdahl,
høiestaretsadvokat.

Harold Lundh,
commander.

P. Meinich,
lagfører.

H. Munthe-Kaas,
høiestaretsadvokat.

Jacob Riege,
cand. jur.

A. Thune-Larsen,
direktor.
Formand i K.a. Konservative forening.

Jens Brattlie,
generalkrigsombudsant.

Einar Th. Diesen,
sekretær i
K.a. konservative forening.

Sam. Eyde,
stortingsmand,
generaldirektor dr. ing.

Otto B. Halvorsen,
stortingspresident, høiestaretsadvokat,
Formand i Høires Centralstyre.

G. A. Jahren,
lagtingspresident,
Viceformand i Høires Centralstyre.

Andr. Morell,
stortingsmand, godset.

Einar W. Hansen,
overretssakfører

Hroar Olsen,
stortingsmand, lykkesmand.

Petra Scheel,
frue.

Yngvar Ustvedt,
overlege, dr. med.

E. Høgerup Bull,
høiestaretsassessor.

Th. Diesen,
redaktor.

Eyvind Getz,
overretssakfører.

Olaf Gjerlöv,
redaktor.

C. J. Hambro,
stortingsmand, redaktor.

H. W. Konow,
grosserer.

Johannes Martens,
direktor cand. jur.

Bredo Morgenstjerne,
professor, dr. jur.

Karen Platou,
sekretær hustru.

Magnus J. Standmyr,
kontorehøved.

Lorentz Vogt,
redaktor, cand. jur.

Faksimile av oppropet i avisene.

UH for streikebryteri

Fra et streikemøte til støtte for STK-arbeiderne.

«Fordi fagorganisasjonen har gjort streikebryteren til vår politiske kampfelle, stiller vi oss solidarisk med ham.»

Kan me få noko betre prov på at Unge Høyre er ein trufast medspelar i kapitalen sin kamp mot arbeidar-klassen? Dette skreiv dei i avisa si Unge Høire, i 1931.

Det fins ei mengd liknande utsagn frå Unge Høgre. Kvar gong arbeidarklassen aksjonerar for å betre sine kår, så er Unge Høgre på plass bak

barrikadane for å kjempe saman med kapitalen.

Nokre år tidlegare gjekk dei i same avisa mot at arbeidarane i det heile skulle ha rett til å streike »fordi det truet samfunnsinteressene». Det var i 1923 om nokon skulle ha lyst til å sjå etter.

Dette er jo så lenge sidan. Det er som ein høyrer dei der dei klagar og ber seg.

Men det er greitt. Om me går fram til 1971 så har dei ikkje på nokon måte forandra

standpunkt.

Etter den streikebølga som var då går dei tapre frie næringslivets forsvararar hardt mot dei som våger å støtte ein streik. Fy og fy, tenk støtte ein streik. Slikt går ikkje i vårt demokrati. Det må minst vere ulovleg. Sett dei inn, sett dei inn!

Om ein går berre nokre månader attende, finn ein at Unge Høgre sine kampfeller på universitetet slett ikkje sto tilbake for sine slagbrør. Dei

gjekk konsekvent mot kvar einaste streik som då var.

Men då NAF sa dei ville gå til lock-out, og då butikk-eigarane med dei store varehusa i spissen aksjonerte for høgare prisar, då var dei konservative der med ein gong og kom med den eine støtteerklæringa etter den andre.

Kan ein i det heile føre ein meir konsekvent kamp mot vanlege folk sine interessar?

de reaksjonære i yli

Røde Garde har hatt en prat med Rune Lian i YLIs sentralstyre om de reaksjonæres virksomhet i YLI.

— Hvordan jobber de reaksjonære i YLI?

— Arbeidet i YLI har stort sett fulgt de samme retningslinjer som det de har utrettet i NGS, sjøl om de ikke er så sterke i YLI. En tid kjørte de mest på å få skoler utmeldt av YLI, noe de også til en viss grad har klart på enkelte steder. Men dette ga dem jo ingen mulighet til å jobbe videre, så de har lagt om taktikken til å jobbe i YLI. Det er verd å merke seg at det ikke bare er UH-folk som står bak dette, men også reine fascister. Et medlem av Anti-Kommunistisk Alliansen i Tønsberg har vært aktiv for å få skolen ut, han er så reaksjonær at han kaller vår parole om statlig ansvar for

hybler til yrkesskoleelever for »sniksosialisering».

— Hvilke argumenter har de brukt for å få skolene ut av YLI?

— Det har hele tida vært argumenter av typen: »YLI skal ikke engasjere seg i andre saker enn det som direkte angår yrkesskoleelever og lærlinger.» Det vil si de har kjørt hardt ut mot vår støtte til Narve Trædal og til streikene i høst. Men YLI er en organisasjon av arbeiderungdom som sjøl skal bli fagorganiserte og delvis allerede er det. Skulle ikke vi støtte våre kamerater når de er i streik, og når arbeidere pekes ut som fiender i NATO-meldinger? Dette er saker som så absolutt angår våre medlemmer.

— Dere har nettopp avholdt en vellykka aksjonsuke?

— Ja aksjonsuka 11.– 15.

november betydde at vi er styrka i kampen for bedre kår. Oppslutninga fra elevene om aksjonsuka var enorm — i Bergen gikk 1000 i tog, i Voss 1500 (dvs. 25 % av hele innbyggertallet!). I Tromsø, Hammerfest, Lakselv, Horten,

Skien og Oslo og flere steder var det veldig bra aksjonsuke. Dette viser at elevene slutter opp om YLIs linje for interessekampen og at YLI er i stor framgang, slutter Rune Lian.

dei demokratiske bombene

USAs fortsatte bombing nøkkelpunkt i Vietnam

— Partene synes å være mere forhandlingsvillige idag enn tidligere, sier Unge Høyres formann, Ragnar Dahl, i en kommentar til den aktuelle situasjon i Vietnam-konflikten. Dahl understreker samtidig at selve nøkkelspørsmålet nå er dette: Skal USA stille bombingen mot mål i Nord-Vietnam, uten at Nord-Vietnam går til konkrete tiltak i retning av reduksjon av utskiftning av utskiftning og nøyaktige vurderinger av utskiftning til forhandlinger og en fredelig løsning på konflikten. — Vi håper at U Thants forhandlingsbestrebelse vil føre fram.

I samme forbindelse påpeker Ragnar Dahl at det ikke kan sies å være overraskende at også sivile i Nord-Vietnam er drept under de amerikanske bombetokter mot militære mål, fordi dette i virkeligheten var helt kan unngås. Dette absenterer etter min oppfatning nødvendigheten av at forhandlinger blir innledet så snart som mulig for å få bragt menneskelige lidelser til opphør.

TAKK USA!

"Aldri har så mange kritisert USA så meget for så lite."

Verden bør takke det amerikanske folk for de byrder USA i lang tid har båret alene. Det er på tide at USA's mangeårige innsats nå blir anerkjent som en av historiens mest fredsbevarende politiske retninger. Norge bør være med på en samstemmig takk til USA!

- Vi takker USA for de militære og politiske byrder og forpliktelser det amerikanske folk har tatt på seg.
- Vi takker USA for dets arbeid med å finne kompromisser mellom supermaktens politikk og små lands interesser, og i dette arbeid ha vist beundringsverdig fleksibilitet.
- Vi takker USA for dets vilje til å forsvare land som trues av diktaturer.
- Vi takker USA for Marshall-hjelpen og militærhjelpen.
- Vi takker USA for å ha vært, og fremdeles er, mange lands grunnlag og garantist for fred, fremgang og demokrati.
- Vi takker USA for fortsatt å holde en militær balanse i en verden hvor ekspansive diktaturer rustet opp.
- Vi takker USA for arbeidet mot en politisk og militær avspenning på urealistisk grunnlag.
- Vi takker USA for det amerikanske folks velmente forsøk på å oppfylle FN-pakten, dens idealer og målsetting.
- Vi takker USA for samarbeidet og hjelpen opp gjennom årene og håper på fremgang i forholdet USA-Norge.

Hans Henrik Ramm til EXTRA:

**UNGE HØYRE BØR VÆRE
UPARTISK OM VIETNAM**

Unge Høyre har nektet å undertegne en uttalelse om Vietnamkrigen, fordi formålingen og kravene bare rettes til USA av alle de andre politiske ungdomsorganisasjoner, som har undertegnet. Landsforbundets representant under de forhandlinger ungdomsorganisasjonene førte om denne saken var 2. viseformann Hans Henrik Ramm, som ikke

— Part
til et
bleme
— nam
tikke
— vid
me
dre
ved

Østre Aker

Unge Høyre

ØSTRE AKER UNGE HØYRE, STORTINGSGATEN 20, OSLO 1

Det finns enno nokre »demokratar» i Unge Høyre. Nokre unge og framadstrebande menn (og nokre kvinner har ein vel og, men dei rekner ein ikkje med på den kanten) som alltid er parat til å forsvare »demokratiet» og big brother you know kvar som helst til kva tid som helst. Frå midten av -60 åra og til for eit par år sidan hadde desse folka sin store glansperiode. Då kjempa dei aktivt for den »demokratiske» bombinga av Vietnam, og dei låg ikkje unna for å forsvare den »demokratiske» nedslaktinga av vietnamesiske landsbyar. Det same gjaldt den »demokratiske» stelinga av det vietnamesiske folkets naturressurser. Noko måtte jo stakkar big brother få igjen for den »demokratiske» hjelpa si.

I avisa deira finn ein mykje om Vietnamkrigen. Utpå hausten 1966 finn ein til dømes ei diger overskrift som seier at USA si bombing er eit nøkkelpunkt i krigen. Jau visst, bomb dei vekk så er dei

ikkje nokon fare for korkje big brother eller Unge Høyre.

I eit hefte som Unge Høyres Landsforbund gav ut i 1968 om Vietnamkrigen er det og ein del interessant. Til dømes side 14 i heftet. Der diskuterer ein (med seg sjølv) krig. Først så seier dei at krig det er noko fælt som dei er imot. Så kjem det: »Når kommunistene anvender krig som politisk virkemiddel, må vi ta konsekvensene av dette og sette militær makt bak våre standpunkter.»

Omsett til eit forståeleg norsk vil dette seie at om folket i eit land vil prøve å frigjere seg frå imperialismen, ja då skal Unge Høyre og big brother setje makt bak den imperialistiske utsuginga si og slå ned alle teikn til frigjeringsrørsler.

Men etterkvart som det vietnamesiske folket med ei enorm internasjonal støtte klarte å kaste USA på sjøen, så måtte Unge Høyre moderere standpunkt sine. Når skipet synk, så spring rottene frå

borde.

Frå å åpent støtte krigføringa til USA gjekk dei over til å verte »objektive» og »nøytrale» og ga ikkje »einsidig» støtte til nokon av partane.

Etter julebombinga i 1972 var dei så »objektive» og »nøytrale» at dei nektet å underteikne ei uttaling som fordømte USA si bombing.

Ung Høyre prøver i dag å gløyme og tie bort det dei har gjort.

Men er det ein ting me skal hjelpe dei med, så er det å aldri kunne stikke frå den svært lite ære-rike historia dei har.

Handlingane deira kan aldri snakkast bort. Dei har gjennom fleire år aktivt støtta ei stor imperialist-makt si bestialske nedslakting av eit folk, plyndra naturressursene deira og bomba landet i ein målestokk som ikkje har sin like etter 2. verdenskrigen.

Slike gjerningar skal dei ikkje klare å stikke frå om dei vil aldri så mykje!

Det er nå over 2 år siden det norske folk sa NEI til medlemskap i EF. Unge Høyre var den gang en drivende kraft i «Ja til EF» aksjonen, og brukte stort sett de samme argumentene som AP-regjeringa benyttet seg av. Vi vil se litt på hovedargumentene deres, og se om spådommene har slått til.

For arbeidsfolk ville et nei være det samme som å be om å få 30-åra tilbake. Arve Johnsen messa i vei — «60 000 arbeidsplasser er i fare hvis vi sier nei!» Dette ble hovedsakelig begrunna med at tollmurene ville hindre norsk eksport til EF-landa. Nå skal ikke vi bli nye spåmenn, men litt kan vi lese ut av tall for de siste to åra. Fra 1972 til '73 hadde Norge en eksportøkning på 22 % over tollmurene. Det siste året er tallet kommet opp i 27 %. Ser vi så på statistikken over arbeidsløse, ligger Norge godt an i forhold til EF-landa. Danmark er i ferd med å gå konkurs, og det ventes at nesten 200 000 vil være arbeidsløse før årets slutt. I Vest-Tyskland er det oppimot 1 million arbeidsløse! Arbeidsløsheten i Norge er svært liten sammenliknet med disse tallene.

Det samme forholdet gjelder for prisstigninga. Mens prisene i Norge stiger med rundt 10 % i året, ligger prisstigninga i nesten alle EF-landa (unntaket er V-Tyskland som har noe lavere tall enn oss) på mellom 14 og 20 %. I begynnelsen

av desember var det generalstreik mot prisstigninga i Italia. Likeledes har det vært omfattende streiker i Danmark og Frankrike.

Dommedagsprofetiene HAR IKKE GÅTT I OPPFYLLELSE

Konklusjonen må bli at Norge som kapitalistisk land har klart seg bra i konkurranse med det kapitalistiske EF. Vi skal imidlertid passe oss for å tro at krisa i EF ene og alene skyldes at EF som organisasjon eksisterer. Det er i dag helt klart at krisa i EF gjenspeiler en allmenn krise i imperialismen. Vi skal peke på noen hovedårsaker til dette, U-landas økte kampvilje for en rettferdig fordeling av naturressursene (fiskerigrensespørsmål og olje) har utvilsomt stor betydning. Sammen med at 1/4 av verdens folk har tilkjempa seg sosialismen, betyr dette at imperialismen de siste tiåra har fått mindre albuerom. Dette fører nødvendigvis til at kampen imperialismaktene i mellom er blitt skjerpa. Samtidig er en annen av imperialismens fiender i ferd med å vokse seg stor og sterk — arbeiderklassen i de kapitalistiske og imperialistiske landa. I EF streika arbeiderne over 3 ganger så mye i 5 årsperioden 1968–72 som i perioden 1963–67.

Når det gjelder forholdet mellom Unge Høyre og EF, skal vi bare huske på at UH stod og Fortsatt står på kapitalens side i kampen for å melde oss inn i EF. Vi behøver ikke vise til mer enn at hele førstesida på medlemsbladet deres, Extra, med feite typer rett etter folkeavstemninga forkynte at KAMPEN FORTSETTER! Forakt for folkets vilje er det rette uttrykket!

UNGE HØYRE SABOTER

OSLO:

Oslo Elevutvalg (EU) hadde generalforsamling i høst hvor det ble valgt et styre med bare Unge Høyre medlemmer. Arbeidsprogrammet som ble vedtatt var laget av de progressive, og Unge Høyre støttet det. Nok en gang har Unge Høyre vist oss hvilken politikk de står for. De progressive hadde blitt enige om en formannskandidat som har jobba i EU siste året – han var uten tvil den mest kvalifiserte til å være formann. Da Unge Høyre hadde flertallet i salen, og dermed kunne gjøre hva de ville, tilbød de to SVUere plass i styret, som da skulle få en glans av å være

tyverpolitisk. Formannskandidaten vi stilte opp kunne de ikke godta: han var for flink! (og ville derfor få for mye å si i styret) De progressive trakk da alle sine kandidater tilbake og nektet å sitte som gissler i et Unge Høyre styre.

Det som har skjedd etter denne generalforsamlinga viser tydelig hvilken side Unge Høyre står på i denne elevkampen. Under aksjonene mot statsbudsjettet så vi tydelig at vi har 2 fiender – Departementet som la fram budsjettforslaget, og Unge Høyre som gjorde alt de kunne for å hindre at elevene

skulle aktivisere seg.

Arbeidsprogrammet som ble vedtatt slo bl.a. fast at:

- O Propagandadag mot 30-uka skulle avholdes 1. nov.
- O Aksjonskomiteer mot 30t-uka skulle dannes før 20 jan.
- O Oslo-konferanse mot 30t-uka 25.–26. jan.
- O Innen 25. okt. skulle det startes aksjonskomiteer mot statsbudsjettforslaget.
- O Aksjonsuke på skolene med diskusjonsopplegg 11.–16. okt.
- O Lovforslag om deling av organisasjonen skulle sendes til skolene og legges frem for AU innen 3. nov.
- O Det ble slått fast at aksjonene mot statsbudsjetter er det viktigste i høst.
- O Det skulle sendes ut en

pressemelding om statsbudsjettet innen en uke etter generalforsamlinga.

O På ungdomsskolene skulle det avholdes aksjonsuke mot innføring av mønsterplan 18. – 22. nov.

Dette arbeidsprogrammet var Unge Høyre med og stemte for, men styret som sitter nå, har ikke fulgt opp noen av vedtakene – ikke et eneste et. Under statsbudsjettaksjonen satt de på baken og jamra seg over at NGS ikke forhandlet med departementet istedenfor å gå til aksjoner. Er det en slik prate- og forhandlingsorganisasjon UH mener vil nå frem med elevenes krav? Skal EU skrus mange år tilbake, – sabotere elevkampen bevisst?

Nei, avslør Unge Høyres elevfiendtlige politikk!

STEINKJER:

Steinkjer gymnas har lenge vært kjent som et gymnas som har gått i spissen for elevkampen både i Nord-Trøndelag og på landsbasis. Elevene ved dette gymnaset var noen av de første til å gå ut i streik mot 30-timersuka i fjor høst, og har seinere hatt både streiker og demonstrasjoner

mot 30-timersuka og den nye gymnaslova. Elevrådet ved skolen tok også initiativet til å opprette Gymnasutvalg i fylket i fjor høst.

Da elevene var samla til allmannamøte den 12. november for å diskutere og vedta aksjonsgrunnlag og aksjonsform for NGS' aksjons-

uke, ble det imidlertid vedtatt at skolen IKKE skulle gå ut i streik, slik NGS oppfordret til.

Røde Garde har snakket med en av elevene ved skolen, Arild Bye som er nestformann i GU'et. Vi lar han fortelle hva som skjedde på allmannamøte.

– På allmannamøtet var det lagt opp til diskusjoner om aksjonsgrunnlaget og aksjonsforma vi skulle ha. Før selve aksjonsgrunnlaget i det hele tatt var diskutert, kjørte imidlertid folk fra UH og andre ut mot streik, gikk mot NGS' oppfordring og foreslo å utsette streiken en mnd, for Steinkjer gymnas vedkommende p.g.a. »manglende informasjon». Sjøl om elevrådet tidligere hadde arrangert et allmannamøte med innledninger om de viktigste sakene

ER INTERESSESEKAMPEN

SOGNDAL:

Den progressive elevrørsla står sterkt i Sogndal. I spissen for denne står Raud Ungdom. Dette har også dei reaksjonære etterkvart oppdaga. Etterkvart har vi fått ei lang liste over desperate utfall frå dei reaksjonære si side mot dei progressive. Sist vår var det basisgruppa og marxist-

leninistane som vart skulda for å arbeida med oppretting av tvangsarbeidsleir på Jostedalsbreen og for å ha liste over reaksjonære som skulle likviderast »når tida var moden». Utpå forsommaren vart fleire progressive elevar utvist frå hyblane sine, og ein vart utvist frå skulen. Sist

haust var det heile elevkampen som skulle kneblast.

Rektor Hæreid, som den trufaste lakei for staten han er, nekta elevane å streike mot statsbudsjettet. For å klara det nekta han elevrådet og streikekomiteen å ha møte, reiv ned veggaviser, trua med utvisning av streikeleiarane og ærklerte streikevåpnet ulovlig. Med dette klarte han å hindra streiken, men den progressive elev-

røde garde korrespondent

rørsla klarte han ikkje å knusa. Elevrådet får no ha møter igjen, og veggavisdebattene blomstrer som aldri før. Den veksande opinionen mot desse overgrepa syner at elev-

forts. s. 11

i aksjonsuka, overså de dette helt, og saboterte møtet bare ved å diskutere aksjonsform.

Folk fra Unge Høyre og noen fra Unge Venstre oppretta dagen før allmannamøtet ei ny basisgruppe, under navnet »basisgruppa på statsbudsjettet». Dette til

tross for at det i høst ble oppretta ei basisgruppe, bygd på NGS' paroleprogram, og som både UH- og UV-folk tidligere deltok i. Den nyoppretta »basisgruppa» ga ut en løpeseddel om morgenen før allmannamøtet med harde angrep mot NGS av typen: »NGS har ikke tatt kontakt med KUD» osv.

Jeg mener at dette viser to ting: For det første må vi ta høyrekreftene i elevbevegelsen alvorlig, ved å spre løgn og mistillit kan de klart å underminere elevbevegelsens kampkraft og elevenes kampvilje, noe det negative vedtaket fra allmannamøtet viser.

For det andre, og kanskje det viktigste, at de reaksjonære på ingen måte er interessert i å delta i interessekampen, men bare å hindre den og splitte den, sier Arild Bye.

BODØ:

røde garde korrespondent

På gymnaset i Bodø har følgende skjedd: To dager før generalforsamlinga i basisgruppa sendte Unge Høyre ut en løpeseddel, en »intern» løpeseddel til folk de stolte på. UHs løpeseddel gikk ut på at venstrekreftene hadde dominert og nå måtte de »moderate slippe til», pluss en masse løgner om de progressive på skolen. De klarte å kuppe generalforsamlinga og fikk valgt et udugelig styre på et program de ikke kunne holde. Under aksjonene i høst måtte medlemmene på eget initiativ innkalle til møter.

Da skolen stemte for streik i aksjonsuka gikk UH til aksjon mot Rød Ungdom. Gjen-

nom veggaviser spredde de en serie løgner om Rød Ungdom. De andre laga på skolen – AUF, SVU, Senterungdommen, UV og Rød Ungdom gikk sammen om en veggavis som krevde at UH ble med på et åpent møte og slutte å kaste dritt. UH nekta å være med på et slikt møte, og inviterte i stedet »alle som ville verne om demokratiet» til en studiesirkel på Libertasboka »Slik arbeider marxist-leninistene».

Unge Høyre styret i basisgruppa er nå kasta, og erstatta med et handlekraftig styre.

korrespondent/Bodø

KLIPP & KOMMENTAR

NORSKTOPPEN

Inger-Lise Rypdal figurerer for tida på Norsktoppen med visa »Er det plass for alle»? Denne plata er laga i forbindelse med FN's befolkningsår. Teksten på visa preker det samme som vi har hørt før, at problemene i verden skyldes at vi er så alt for mange. I denne versjonen finnes ikke imperialisme, utbytting og krig, det er radert bort fra kartet i et forsøk på å få alle til å føle seg »medskyldige» og peke ut en strategi som ikke løser noe problem i det hele tatt. Kina har vist at det er ikke folketallet det kommer an på, men hvem som har makta.

1975 er FN's kvinneår. Da skal vi nok få høre mye fint prat om kvinnesak fra folk som i beste fall aldri har interessert seg for den, eller benekta kvinneundertrykkinga i det hele tatt. Og så kommer det vel også ei vise på Norsktoppen om kvinneåret med ja, kanskje Gro Anita Schønn?

POP NYTT FRA SOVJET

Hørt på P 3 – Svensk Radio 3/12 - 74. Det var en halvtimes program om popmusikk i Sovjet. Vi fikk høre viser av Sovjets mest populære gruppe som oversatt til svensk het: »de glade grabarna». De framførte sin musikk i beste vestlige popstil. Vi fikk høre de synge et dikt av Jevtusjenko (dikteren som leste dikt på Madison Square Garden i New York og som for øvrig har kalt Kina: den gule fare). Innholdet var følgende: Kjærligheten kjenner ingen grenser – Den er lik i alle samfunnssystem. Det finnes en Romeo og Julie i Prague, Warsawa, i Moskva til og med i London og New York. Kjærligheten skal stoppe alle bombefly og kriger. Han som hadde skrevet musikken til denne visa hadde nettopp fått KOM-SOMOL (det »kommunistiske» ungdomsforbundets) utmerkelse for sin innsats for den sovjetiske ungdommens kommunistiske musikk!

Kommentarer overflødig!

korrespondenter!

Redaksjonen er gladlig overraska over hvor mange som har sagt seg villige til å være korrespondenter for Røde Garde, men landet er langt fra dekket, så det er bare å melde seg for alle som er interessert. I løpet av kort tid skal vi lage en bulletin til alle korrespondenter som sier litt om hva vi planlegger av stoff videre, hva vi ønsker av stoff fra dere, pluss noen råd og tips om det å lage intervjuer og skrive artikler.

Vi takker også for alt stof-

fet som har blitt sendt til oss. Sjøl om vi ikke kan bruke alt i dette nummeret av avisa fordi det i stor grad er et spesialnummer om Unge

**røde garde
korrespondent**

Høyre, skal vi komme tilbake til en god del, og vi er sjølsagt glade for alt stoff som blir sendt inn i tillegg. Stå på!

red.

nye bøker

I høst har det kommet ut to bøker som vi synes er spesielt viktige. Den ene har kommet ut på Oktober forlag og er ei bok av lektor Terje Valen som heter »De tjente på krigen». Terje Valen skriver i forordet: »Du har nå i hendene ei bok som forsøker å ta et oppgjør med det meste du har hørt og lest om okkupasjonen hittil. Det blir her gjort et forsøk på å undersøke de viktigste trekkene ved hele okkupasjonsøkonomien.»

Terje Valen holder hva han lover. Han beviser at det offi-

sielle synet om at den norske industrien led store tap under krigen er løgn fra ende til annen, og viser hvordan industrien tvert i mot henta kjempeprofitter på å være godvenner med de tyske okkupantene. Denne boka vil være helt sentral i diskusjoner i klassen, i historietimene, og for alle som er interessert i kapitalistenes og offiserenes forræderi i denne perioden.

Den andre boka er på en måte en fortsettelse av den første. I romanen »25. septemberplassen» tar Dag Sol-

RG's kryssord

VANNRETT:

1. Kjent spelemannslag
6. Eske
9. Yrkeskoleelevnes og Lærlingenes interesseorganisasjon
12. Fryses
13. Sikringsanstalt
15. Sløyfer
17. Like vokaler
18. Er borgerskapet
20. Måte å hilse på
21. Kjent soldat
24. Lager en med nål og tråd
25. Vers
27. Rød Valgallianse
28. Personlig pron.
31. Kontinent
34. Skriftelig nedtegning
35. Militærleir
36. Elte

37. Rislarve

39. Velter store lass
41. Søker make
43. Snakk!
45. Lia
47. Eske
48. Arbeideravis
49. Verdensorganisasjon

LODDRETT:

1. Land hvor USA-imperialismen led nederlag
2. Bruker øse
3. Vi på nynorsk
4. Skipsbetegnelse
5. Jentenavn
6. Nordlandsk dikter
7. Skakk

Send løsningen til Røde Garde, boks 2046 Grunerløkka, Oslo 5 innen 1. febr. Merk konv. »Kryssord». Vinneren får boka »De tjente på krigen» av Terje Valen eller en annen bok fra forlaget Oktober etter ønske.

SÅNN? ELLER... SLIK:

Denne tegninga fant vi i skoleavisa på Nadderud hvor en UH-fyr hadde gitt uttrykk for sitt syn på kvinnekampen.

25.000

Røde Gardes økonomikampanje er nå i full sving. Fram til påske har vi satt oss som mål å samle inn 25.000 kroner til drifta av bladet. Hva penga skal brukes til? Vi kan kort nevne at sjøl om opplaget på bladet har steget kraftig i høst (vi begynte på 7000, nr. 8/74 ble trykt i 8500 og er utsolgt og dette trykkes i 9000) så er produksjonskostningene stadig stigende. Både papirpriser, produksjonsutgifter og ikke minst porto øker og vil fortsette å øke (porto en med 40% dette året!) så denne innsamlinga er en absolutt forutsetning for at bladet skal bære seg økonomisk.

Vi oppfordrer alle lag, medlemmer, sympatisører og lesere til å sende inn penger til: **KAMPFONDET, Røde Garde, boks 610 Sentrum, Oslo 1, Postgiro 221 80 30.**

RØDE GARDE

Avisa til RØD UNGDOM

Boks 2046
Grunerløkka, Oslo 5.

Postgiro 20 60 68.
Abonnementspris kr.20,- pr.år.
RØDE GARDE kommer ut med 9-10 nr. pr. år.
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Maartmann-Moe.

stad utgangspunkt i situasjonen etter krigen. Arbeiderpartiet mana til ro og klasse-samarbeid for nå skulle landet bygges. Gjennom familien Nyland i Halden skildrer Dag Solstad «etterkrigstida under sosialdemokratiets svøpe» helt fram til folkeavstemninga om EEC i 1972 og framvoksten av den nye revolusjonære bevegelsen. Denne boka er i det hele tatt noe av det beste vi har lest, en virkelig arbeiderroman.

Vi anbefaler begge bøkene på det sterkeste.

forts. fra s. 9

rørsla ikkje vil finna seg i at streik skal verta ulovleg og at det skal verta lovleg å utvisa elevlar på eit politisk grunnlag.

Det som skjer i Sogndal er ikkje tilfeldig. Overalt der den folkelege kampen veks i styrke vil dei reaksjonære rykka ut og prøva å stoppa den. Dette gjer dei mellom anna ved å undergrava dei demokratiske rettane, inkludert streikeretten. Voldgiftsdom mot streikande arbeidarar og loc-out-truselen frå NAF er gode døme på det. Den aukande forfylgjinga av progressive soldatar er andre

døme.

Korleis reagerte så høgrefolka på gymnaset på desse overgrepa? Dei gjorde absolutt ingenting, snarare fungerte dei som rektor sine fylgjesveinar. Det siste året har dei vore flittige til å skrika opp om «venstrevri i NGS», arbeida mot streik og koma med store proklamasjonar for å samla alle «demokratiske krefter for å stoppa kommunisrene». Men når demokratiet verkeleg er trua held dei kjeft. Dei meiner heile saka er uvesentleg, nektar å uttala seg på veggavisa og nektar å fremma saka i elevrådet, (dei har kontrollen over styret).

Det er ikkje berre rektor Hæreid, departementet og Libertas som meiner det er på sin plass å knebla elevane sin kamp, men også Unge Høgre. I staden for å stilla seg på elevane si side (som vi heller ikkje har venta av dei), saboterar dei fyrst elevkampen, forsøker å splitta NGS og dernest meir eller mindre heilhjerter opp om alle tiltak som ungrev demokratiet. Unge Høyre har for alltid avslørt kva dei står for; nemlig staten og monopolkapitalen sine agenter i elevrørsla og ein fiende av demokratiet og den folkelege kampen.

nr.1

- 8. Artikkel
- 9. Bidra
- 10. Har Rød Ungdom om sommeren
- 11. Person fra Irland
- 14. Andelslag (bakvendt)
- 16. Rød
- 18. Ovn
- 19. På mange gymnaser i høst
- 22. Vår ... og vår makt
- 23. Åpne en lås uten nøkkel
- 26. Eie
- 29. Lekker
- 30. Stor revolusjonær
- 32. Dristighet
- 33. Stor mann
- 34. Reaksjonært ukeblad
- 37. Sted i Nordland
- 38. Borgerlig politiker
- 40. Imperialismakt
- 42. Forkortelse som står på verdipost
- 44. Ungdomsorganisasjon
- 45. Gammel hest
- 46. Li
- 47. Artikkel

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12				13	14	15	16			
17			18			19		20		
21		22	23		24					
		25			26	27		28	29	30
31	32			33			34			
35			36		37		38			
	39	40		41	42			43	44	
45			46				47			
48									49	

landsmøtet i RØD UNGDOM

RØD UNGDOM har avholdt sitt 9. landsmøte.

Landsmøtet la stor vekt på diskusjon om arbeidet blant arbeiderungdommen. Rød Ungdom skal i tida som kommer legge stadig større vekt på politisk virksomhet på arbeidsplassene, blant arbeiderungdommen og lærlingene. Arbeiderungdom utgjør alt i dag en raskt økende del av Rød Ungdoms medlemsmasse. Landsmøtet stilte blant annet som oppgave å kjempe for at ungdom skal aktiviseres i fagforeningene, og at krav om kraf-

siven tar sikte på å forsvare kapitalistenes profitt og demme opp mot den økende kampviljen blant ungdom og arbeidere. Unge Høyres forsøk på å tilrive seg kontroll over NGS ved neste landsmøte, er en del av denne reaksjonære linja. Landsmøtet oppfordrer all progressiv ungdom til å gå sammen om å slå tilbake Unge Høyres offensiv på skolene.

Landsmøtet kunne samles etter meget grundig forarbeid. De første utkastene til vedtekter, arbeidsprogram og beretning var ferdige allerede i mai, og ble

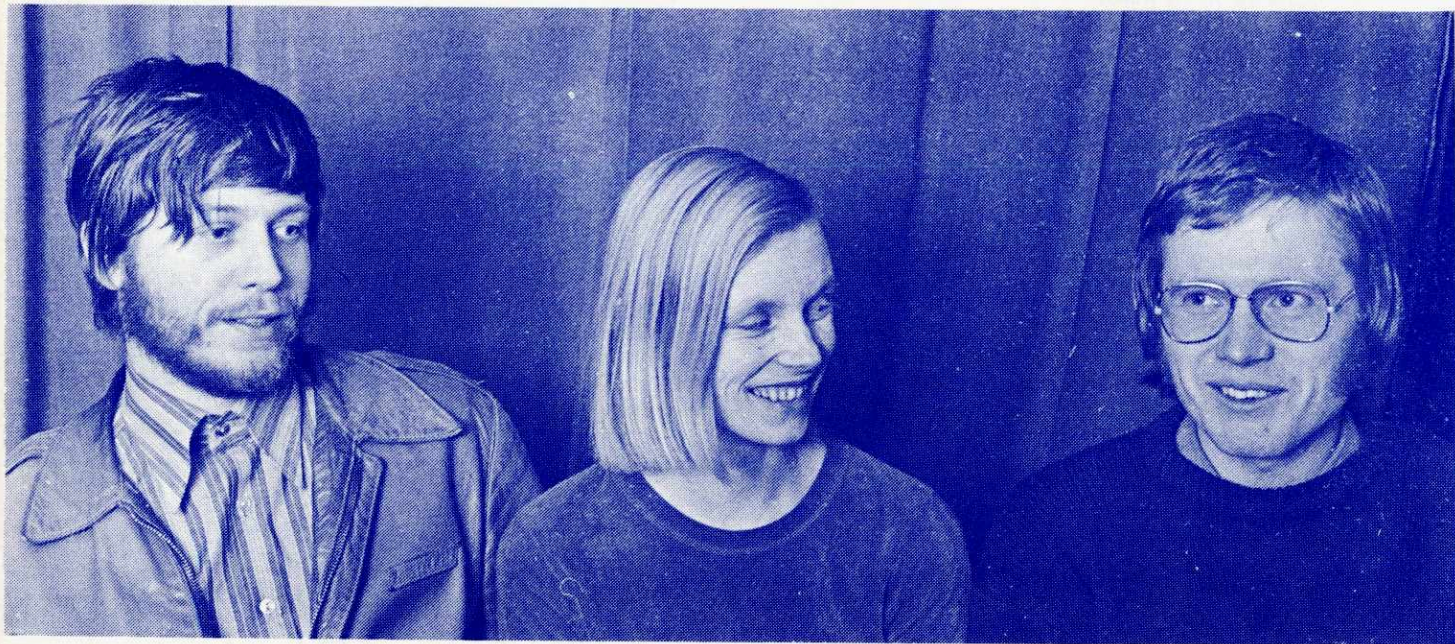
diskusjoner på landsmøtet ble de endelige forslagene vedtatt enstemmig.

— Beretninga summerer opp Rød Ungdoms historie og utvikling siden forrige ordinære landsmøte i 1971 da Rød Ungdom satte seg som mål å utvikle seg til en kommunistisk masseorganisasjon for ungdom. Beretninga slår fast at Rød Ungdom er i stor framgang og at kampanjen for å omdanne Rød Ungdom er avslutta. Grunnlaget for en kommunistisk masseorganisasjon for ungdommen er lagt.

— Vedtektene slår fast at Rød

program fullt av fagre løfter, men et kampprogram som tar opp de sakene Rød Ungdom jobber med på de feltene av klassekampen der vi yter en innsats i dag, og vil gjøre det i perioden til neste landsmøte.

— Sentralstyret er valgt på grunnlag av de nominasjonene som er kommet inn fra hele landet. Sentralstyret består av Rød Ungdoms mest pålitelige og politisk sterkeste medlemmer. Ca. halvparten av sentralstyret består av jenter og ca. halvparten er unge arbeidere og fagorganiserte.

Fra v.: Helge Øgrim, Hilde Haugsgjerd og Per Eivind Skeid

tige lønnsøkninger må være sentrale for arbeiderungdommen. Landsmøtet vedtok også å hilse de streikende telefonsentralmontørene ved STK, og slo fast at støttarbeid for streikende arbeidere er en sentral oppgave for hele organisasjonen.

De reaksjonære kreftene i Norge har på flere områder forsøkt å sette i gang et stormløp mot arbeiderklassens og ungdommens kamp. Libertas', skoleaksjon, NAFs lock-out-trusler mot streikende, og »Fei-den-ut«-kampanja i studentersamfunnet i Oslo er klare eksempler. Offen-

sendt ut til diskusjon blant medlemmene. Det sier noe om forberedelsene at det utkastet til arbeidsprogram som ble lagt fram for landsmøtet var det fjerde utkastet, og utkastet til beretning det tredje. Gjennom grundige diskusjoner har alle medlemmer hatt anledning til å være med på å forme arbeidsprogram, vedtekter og beretning, og det var heller ikke få forslag til endringer som kom inn.

Alle lag av Rød Ungdom har deltatt i nominasjoner av kandidater til det nye sentralstyret.

Etter grundig og omfattende

Ungdoms organisasjonsform er den demokratiske sentralismen, slik den har oppstått som arbeiderklassens organisasjonsform oppsummert av de kommunistiske klassikerne.

— Arbeidsprogrammet slår fast Rød Ungdoms ideologiske grunnlag: Marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning, og målet for vårt arbeid: Den sosialistiske revolusjon i Norge. Arbeidsprogrammets annen del tar opp de aktuelle kampsakene vi står overfor i klassekampen blant ungdommen i Norge. Vårt arbeidsprogram er ikke et borgerlig valg-

Som formann ble valgt Helge Øgrim, Oslo, sekretær Per Eivind Skeid, Oslo og som offentlige medlemmer av sentralstyret ble Hilde Haugsgjerd, Oslo og Stein Larsen, Kirkenes, valgt.

Landsmøtet vedtok også en rekke politisk uttalelser og hilsninger til våre broderorganisasjoner. Uttalelsene om 50 mils fiskerigrænse, om støtte til de streikende telefonsentralmontørene og om samling mot den reaksjonære offensiven er gjengitt på disse sidene.

UTTALELSER:

STØTT DE STREIKENDE telefonsentralmontørene

50 mil nå!

Rød Ungdom krever at Norge straks og ensidig utvider fiskerigrensa til 50 nautiske mil. I det norske folket er det nå massiv støtte for dette kravet. Likevel driver den ene regjeringa etter den andre en uthalingspolitikk, først under dekke av at »vi måtte vente på Caracaskonferansen», nå under dekke av forhandlinger med imperialistene og dels under dekke av trålfrie soner.

Hvis ikke 50-mils utvidelsen settes i verk nå, vil ikke bare fiskebestanden, men også fiskernes, fiskeriarbeidernes og kystbefolkningens framtid stå på spill. Det spillet regjeringen driver er ikke bare uthaling, det er en direkte trusel mot kystbefolkningen. Kystbefolkningen skal ikke være en kasteball i forhandlingene om oljerettighetene!

En utvidelse til 50 nautiske mil er bare et første skritt. Det eneste tiltak som kan bety et vern om fiskebestanden og kystbefolkningens framtid er en utvidelse av fiskerigrensa til 200 nautiske mil.

Rød Ungdoms landsmøte vil uttrykke sin fulle støtte til telefonsentralmontørenes streik. Dere har nå vært ute i streik i over 9 uker. Gjennom deres utholdenhet og prinsippfasthet har dere stått fram som eksempler for hele den norske arbeiderklassen.

Dere jobber i en bedrift som er imperialistkonsernet ITTs underavdeling i Norge og som årlig høster en profitt på 2,4 milliarder. Dere har mektige krefter mot dere, men har konsekvent avvist NAFs trusler om lock-out og forsøk på å sette andre fagorganiserte opp mot deres rettferdige kamp.

Dere har konsekvent avslørt DNA/LO-toppens spill for å tvinge fram en uholdbar situasjon og tvinge dere tilbake til arbeid.

Dere har gått i spissen ved å drive et aktivt streikestøttarbeid som har lagt grunnlaget for at dere kan stå på krava til siste slutt.

Dere har stått fast på det viktige prinsippet om full etterbetaling mot LO og NAFs manipulasjoner.

Dere har forsvart truslene mot streikeretten gjennom konsekvent å avvise truslene om tvungen voldgift.

NAF har nå gjort et nytt forsøk på å tvinge dere tilbake til arbeid uten å innfri krava gjennom å kaste ut truselen om lock-out for 5000 elektrikere fra 4. januar. Vi er overbeviste om at dette forsøket på å splitte arbeiderklassen vil strande på deres kampvilje og prinsippfasthet, og på den aktive støtten dere har blant norske fagorganiserte og ungdom.

Vi oppfordrer alle våre medlemmer og lag til å intensivere støttarbeidet til de streikende telefonsentralmontørene.

- Full seier for de streikende!
- Slå tilbake reaksjonens offensiv mot streikeretten!
- Avvis tvungen voldgift og trusler om lock-out!
- Avvis hets og splittelsesforsøk!

Kameratslig hilsen
Landsmøtet i RØD UNGDOM

FRONT MOT UNGE HØYRE

De reaksjonære kreftene i Norge har på flere områder forsøkt å sette i gang et stormløp mot arbeiderklassens og ungdommens kamp. Libertas' skoleaksjon, NAFs trusler om lock-out mot streikende fagorganiserte og »Fei dem ut»-kampanja i Studentersamfunnet i Oslo er klare eksempler. Offensiven tar sikte på å forsvare kapitalistenes profitt og demme opp mot den økende kampviljen blant ungdom og arbeidere. Unge Høyre forsvarer akkurat de samme interessene som Libertas og NAF.

Unge Høyre jobber for å erobre reint flertall på landsmøtet i Norges Gymnasiastsamband i februar. For å nå dette målet bruker de blant annet metoden med å kartlegge alle elevrådsformenn og deres politiske sympatier. Rød Ungdom tar avstand fra disse »Libertas-metodene» og planene om å gjøre NGS til et underbruk av Unge Høyre. Erfaringene fra tidligere år viser at om Unge Høyre lykkes med sine forsetter, vil det sette elevbevegelsens utvikling tilbake.

Unge Høyre er storborgerskapets politiske ungdomsorganisasjon. Mens de i ord støtter en del av elevenes krav, forsøker de på alle måter å lamme kampen for kravene.

Unge Høyres forsøk på å tilrive seg kontroll over NGS ved neste landsmøte er den del av den reaksjonære kampanja. Landsmøtet oppfordrer all progressiv ungdom til å gå sammen om å slå tilbake Unge Høyres offensiv på skolene.

UNGE HØIRE

ORGAN FOR UNGE HØIRES LANDSFORBUND

NR. 3

MARS 1933

12 ARG.

Kulturkampen i Tyskland.

Man fristes uvegerlig til å spørre sig selv hvordan det egentlig er fatt med store deler av vårt folk, når man hører og leser om Hitlers overtagelse av makten i Tyskland.

Vi tenker da ikke på arbeiderpartipressen og de folk som søgner til den, for hvem begivenhetene i Tyskland nødvendigvis må fortone sig som verdensrevolusjonens likberjengelse. At en slik kjennsgjerning fremkaller unntilkerle og hysteriske brøl fra det hold, er ikke mer enn ventelig.

Heller ikke tenker vi på de sure opstøt «Dagsbladet» og dets meningsfeller har prestert i anledning den nye situasjon i Mellom-Europa. «Dagsbladet» reaksjon i dette tilfelle synes oss nær beslektet med den et fra faldelen av digenerert individ helt naturlig må fornemme, når det ser sig stillet overfor et ekstra sunt og kraftig eksemplar av arden homo sapiens.

Vi tenker nærmest på store deler av borgerlig innstilte mennesker og den mate de har reagert på overfor utviklingen i Tyskland. Har man i det hele tatt reagert, har det vært uventende og beskjæmt fullt. Det viser at man enten ikke forstår noe av det store som skjer der nede, eller at man er befengt av den likegyldighet som alltid følger andelig dovenskap.

For ikke å bli misforstått vil vi straks ha sagt at disse linjer ikke får opfattes som standpunkt-tagen til nasjonalsocialismen som sådan. Men at vi oppfatter Hitlers misjon — utryddelsen av kommunismen og marxismen i Tyskland — for å være av like så stor om ikke større verdenshistorisk betydning som den romerske hærfører Aetius', da han slo hamnerne på de katalaniske slagmarken, som

Karl Martels da han stanset araberne ved Poitiers, som Johan Sobieskys da han drev tyrkerne tilbake utenfor Wiens murer.

Sævel araberne som tyrkerne var i besiddelse av høi kultur. Og hamnerne var heller ikke uten. Marxismen derimot er direkte kulturfiendtlig, kulturraddeleggende uten å kunne gi noe nytt istedet for det som ødes. Den er den gemeneste filosofi noen menneskelig hjerne noensinne har utklekket. Når den ikke desto mindre har kunnet vinne så mange tilhengere, skyldes det den omstendighet at den aldri har viet sitt rette og sanne ansikt — for akkurat under etterkrigstiden.

Italia, Ungarn, Bayern, Polen, randstatene og Finland har sett marxismen utslåret og reagert. Nu er toren kommet til Tyskland, socialismens hjemland.

Det er i første rekke en kulturkamp Hitler fører. Og fordi de er Tysklands frigjørelse fra marxismens kvælerakt det gjelder, har han rett når han sier at hele Europa bør være ham takknemlig for hvad han gjør. Makter han å rense sitt land for den kommunistiske farsott, å utrydde lusene i det røde flagge-felder, for å benytte det svenske socialdemokratiske skaper, Georg Brantings uttrykk, har han sannelig gjort sig fortjent til navnet: den europeiske civilisasjons retningsmann.

Den som ser vind, høster storm. Det er kommunistenes erfaring i Tyskland idag. Måtte stormen stadig tilta i styrke og hensynsløst gjøre sin gjerning i det tyske folk til verket er fullbragt. Et slikt resultat vil ha sin store betydning også for vårt folk. —

FASCISM

Kvar gong ein nemner Hitler og 1933 for nokon i Unge Høgre får dei eit bittert og inneslutta uttrykk i andletet og seier surt at det er lenge sidan og at dei no for lengst har teke avstand frå Hitler og nazisme.

Me skal no likevel ikkje gløyme at dei i avisa si i 1933 tala høgt om kor mykje godt Hitler hadde gjort Tyskland. Dei sa beint fram at Hitler har rett då han seier at Europa skal vere han takknemleg for kva han gjer.

Jau, vist er det lenge sidan.

Men i dag har det dukka opp ei gruppe som kaller seg Nasjonal Ungdomsfylking. Har me ikkje høyrte det namnet før? I alle fall noko som likna svært. Nasjonal Samling var gruppa til Quisling. Sjøl om namna ikkje er heilt sams, så skal det godt gjerast å finne noko særleg forskjell på dei meiningane NS stod på og dei meiningane NUF i dag står på. Dei er nazistar begge.

I fem år var Noreg okkupert av nazistar, og i fem år

NATO
sikkerhet
og frihet

Andre intensjoner kompletterer dette enkle bilde av NATO. Organisasjonens sammensetning bærer også preg av at den ble opprettet som et forsvar mot kommunismen. Portugal og Hellas er medlemstater som ikke på noen måte lever opp til de vestlige demokratiske idealer, men som er interessert i å demme opp for eventuell kommunistisk ekspansjon.

Unge Høyre er for NATO. Argumentene er tradisjonelle og går ut på at NATO gir oss sikkerhet og fred og beskytter oss mot «det kommunistiske Sovjet». Hvem «oss» er, vil vi helst slippe å svare på, men i den faksimilen vi gjengir kommer UH for en gangs skyld ganske nær sannheten. Her forteller de oss at NATO først og fremst er en anti-kommunistisk allianse, og at de derfor forsvare Hellas og Portugals medlemskap. Sant nok lever disse landene ikke opp til vestlige demokratiske idealer — men de er da imot kommunismen!

NATO er en organisasjon oppretta for å trygge kapitalens interesser og kan aldri trygge noe som helst for vanlige folk. Vi skal ikke kommentere dette mer enn å vise til Telex-meldinga vi gjengir ovenfor — klarere kan det ikke sies at NATO er retta mot arbeidsfolks interesser!

Militærøvelser mot «demonstranter»

IVAR SEKNE:

UNGE HØYRE HAR VALGT SIDE I KLASSE- KAMPEN

Røde Garde har hatt et intervju med et tidligere medlem av Unge Høyre for høre mer om arbeidsmåter, rekruttering og politikk i Unge Høyre. Ivar Sekne gikk ut av Unge Høyre i 1971, men var før det medlem av Unge Høyre i 6 år og var i perioden 1970-71 politisk viseformann i Oslo-avdelingen.

Det var populært å besøke Anders Lange. . .

— Ivar Sekne, hva slags folk blir medlem i Unge Høyre, og på hvilket grunnlag?

— Først må jeg si at det er jo en stund siden jeg sjøl var medlem, så jeg uttaler meg først og fremst ut i fra det jeg kjenner til. Men jeg har jo et ganske godt kjennskap til organisasjonen gjennom 6 års medlemskap, tillitsverv og ved at jeg har fulgt med en del etter at jeg gikk ut.

Først litt til hvorfor folk melder seg inn i Unge Høyre. De har jo lansert parolen «Ikke-sosialistisk ungdom velger Unge Høyre» som rekrutteringsparole. En god del av de som går inn melder seg inn fordi de er mot sosialismen, mot arbeiderklassen, sympatiserer med USA i utenrikspolitikken og sjøl kommer fra et borgerlig hjem. Altså på et klart borgerlig grunnlag. Men Unge Høyre har i alle år praktisert forskjellige metoder for å få med folk. Det har opp gjennom åra vært vanlig å rekruttere folk på et «dansegrunnlag». Unge Høyre arrangerer dans, fester, nattspeil og fyllekallas som du ofte må være medlem for å komme inn på. Det kreves ikke noe politisk standpunkt utover det å ha lyst til å være med på «moroa» og dette fører sjølsagt til at en del blir

medlem på et veldig tynt grunnlag.

Sjøl om UH har et visst fotfeste i de gamle drabantbyene i Oslo som Bøler, Oppsal, Valle-Hovin og Lambertseter, så er det et faktum at den altoverveiende delen av medlemmene kommer fra borgerlige hjem. I Oslo har organisasjonen alltid stått sterkest i bydeler som Ullern, Uranienborg, Fagerborg, Majorstua, Vindern, Slemdal og Nordstrand, det vil si der borgerskapet stort sett holder til. Dette henger sjølsagt nøye sammen med at både partiet Høyre og ungdomsorganisasjonen er oppretta for å forsvare borgerskapets og kapitalistenes interesser.

Jeg tror jeg kan si med sikkerhet at det ikke finnes en eneste arbeidsplass i Norge der det finnes lokallag av UH. Unge Høyre er og blir en klasseorganisasjon, en borgerlig organisasjon uansett om UH i det siste har prøvd å anlegge en mer «folkevennlig» profil og tatt en del populærstandpunkter i økologisk saker f.eks.

— Hva slags ideologi er Unge Høyre prega av, i politikken og i det interne livet?

— Kapitalistene og høyrepolitikerne prøver jo å spre myten om at i den frie kon-

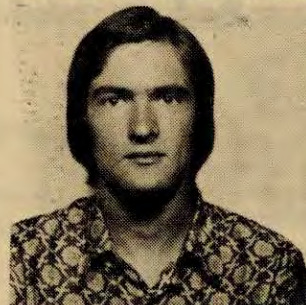
kurransen har alle lik mulighet til å vinne, og at de som har mye på andres bekostning, fortjener det, en annen gang kan det bli din tur, liksom. En slik ideologi fører sjølsagt til strebing, strebing for å gjøre karriere, tjene penger, bli stor mann osv. Det interne livet i UH preges også av denne ideologien. De »flinke» blir sendt på skoleringskurs til Reistad og Elingaard (Libertas) der de går på talekurs, elitekurs osv. Aldri er interessen så stor i UH som før valg, årsmøter og landsmøter. Da piskes det inn, mobiliseres, diskuteres og spres rykter. Det dreier seg mest om personer, minst om politikk. Halve moroa på slike møter er intrigemakeri, »hemmelige» møter på hotellrom, korridorssnakk og fabrikering av utspill. Karriere i Unge Høyre betyr et springbrett til karriere i partiet eller næringslivet, strebing og elitedyrking er en forutsetning for å gå oppover. Ideer som at f.eks. formannen skal delta i konvoluttpakking er fullstendig fremmed, likeså at en som har hatt høyre tillitsvern kan trekkes fra vervet for å jobbe i en grunnorganisasjon igjen.

— *Hvordan er din vurdering av de forskjellige retningene i Unge Høyre?*
— Jeg sa tidligere at ledelsen i UH prøver å legge an en liberal profil, mye på grunn av at dette er en forutsetning

for seinere å gjøre karriere i partiet Høyre. De har begynt å snakke om økologi, går inn for en slags støtte til enkelte av de afrikanske frigjøringsbevegelsene og deltar i NGS. Dette er lettere for dem nå enn da Vietnamkrigen og EEC-kampen var på det sterkeste. Blant medlemmene, derimot, rører det seg mye rart. I min tid var det populært å være på besøk ute hos Anders Lange for å få inspirasjon og ideologisk innsprøyting, den fascistiske og rasistiske »Frihetsalliansen» med ABC-avisa hadde sitt utspring i UH, det samme gjelder »Komiteen for Sydøst-Asia» som åpent støtta USA i Vietnam. Det er klart at UH også i dag rommer folk som står på et klart fascistisk og rasistisk standpunkt. I dag er den klarreste reaksjonære tendensen rundt Per Danielsen-fløyen i Oslo UH som åpent støtter Libertas, åpent støtter Israel i Palestinakonflikten og virkelig tror at Norge er et sosialistisk land leda av Arbeiderpartiet som er forkledd kommunister. Sjøl om Per Danielsen tapte valget om formannsplassen i Oslo UH, er det klart at denne fløyen er i framgang.

— *Hva mener du er grunnen til at Unge Høyre klarer å rekruttere såpass mange som de gjør?..*
— Ikke på noe vesentlig punkt avviker UHs politikk fra det vi alle læres opp til

gjennom skole, radio, TV og av en del foreldre. Både når det gjelder synet på kapitalismen, forholdet til frigjøringsbevegelsene, synet på økologien og ikke minst strebermentaliteten stemmer UHs politikk helt med det vi får høre på skolen, i NRK osv. Det er klart at for en vanlig

ungdom er UH en veldig grei organisasjon å bli med i, alt stemmer med det du har lært. Ikke sånn å forstå at UH går inn for å forsvare alt det bestående, men de vil »forandre for å bevare», trygt og godt. Samtidig er det god plass for folk i organisasjonen som er bevisste reaksjonære antisosialister, borgere og også folk med fascistiske sympatier. Dette, kombinert med UH-ledelsens liberale profil, gjør det mulig å ha et forholdsvis stort medlemstall.

— *Er Unge Høyre en farlig organisasjon?*

— Farlig, i den forstand at den sikrer partiet Høyre friskt blod, farlig i den forstand at den bidrar til å skape illusjo-

ner blant en god del ungdom om at kapitalismen er et naturlig og riktig samfunnsystem, farlig i den forstand at den legger hindringer i veien for en progressiv interessenkamp blant skoleelever og studenter. UH bidrar også til å befeste og utvikle den borgerlige ideologien borgerkapets sønner og døtre trenger for å kunne overta foreldrenes posisjoner, privilegier og verdier og sikre klassens interesser. Og i den grad det finnes folk i UH som kommer fra arbeiderhjem, så har de gått inn i en organisasjon som kjemper for akkurat det motsatte av det den klassen de kommer fra har interesse av.

Unge Høyre har valgt side i klassekampen, ingen kan vel være i tvil om det. Kommer det til en storkonfrontasjon vil klassestandpunktet lyse klart som sola. Dermed er det ikke sagt at alle enkeltmedlemmer av UH vil være med på den galeien når klassekampen tilspisses. Det finnes idealister, naive »frihets»elskere i UH også, selv om det ofte er vanskelig å tro det. UH har opplevd frafall til venstre i de seinere åra. Den tendensen lar seg ikke stanse. Når slike idealister og »frihets»elskere blir politisk bevisste, er det ikke uvanlig at de blir med i kampen mot kapitalismen og går over på sosialistenes side. Det veit jeg av egen erfaring, sier Ivar Sekne.

UNGE HØYRE BRUKER LIBERTAS-METODER I SKOLEKAMPEN

I høst kunne Fredrikstad-avisa »Demokraten» avsløre et internt skriv fra UHs skoleutvalg til alle sine skolekontakter. Overskrifta er det de kaller »Melding om de moderates posisjon på landets gymnaser», men skrivet innskrenker seg ikke bare til det. UH spør etter »politisk farve/parti», og navn på elevrådsformann uansett om elevrådsformannen er av de »moderate» eller ikke.

Uansett hvordan UH prøver å vri og vende på disse fakta står det klart at det UH driver med er ingenting annet enn politisk registrering av politiske motstandere, helt i tråd med Libertas forøvrig. Med dette skjemaet vil UH etterhvert opparbeide et ganske stort arkiv over politiske motstandere. Er det ikke nettopp Unge Høyre som har skreket over seg i interesseorganisasjonene om »partipolitikk»? Det UH driver med er akkurat dette: Partipolitikk, Unge Høyre går inn for å få akkurat sine representanter til å erobre flertallet i elevråd og i NGS, YLI osv. nettopp for å drive partipolitikk, å fremme sin egen organisasjons interesser.

For det er nemlig ikke av hensyn til å føre en bedre interessekamp for elevenes interesser at de går inn for å få valgt sine egne representanter. Hør hva UH sier i et internt skriv til alle som skal ut i militæret: »Tidligere har venstreradikale nærmest hatt monopol på å ta initiativ i soldatpolitikk. Ingen setter pris på å bli rykket ut av sitt vante miljø – irritasjon

oppstår lett. Kynisk spiller de venstreradikale nettopp på denne misnøyen for å mobilisere soldater bak en sosialistisk

politikk. Unge Høyre vil ikke være tilskuere til en slik aktivitet lenger.» Hva er dette for slags holdning til

UH's Gymnaskomite, UH
Stortingsgaten 20
Oslo I

Melding om de moderates posisjon på landets gymnaser.

Fra:.....Unge Høyre

Gymnas:..... Medlem av NGS?.....

UH-kontakt på skolen: (Navn).....
(Adresse).....

Navn på elevrådsformann:.....

Politisk farve/parti:.....

Er det muligheter til å få valgt en moderat delegat til NGS Landsmøte?

Ja/nei/kanskje (stryk det som ikke passer)

Vi nøyer oss med å gi en del rapporter som UH's Landsforbund ber sine skolekontakter sende inn. (Som det framgår øverst). Her går det klart fram at også UH's moderata skal registreres. Partiforvaltning eventuelt politisk farge skal oppgis uansett framgår det av skjemaet.

LANDSSTYRET UTTALER:

Landsstyret i NGS vil uttala fylgjande om offentleggjeringa i dagspressa av internt Unga Høgre-materiell. Materiell som syner at UH driv kartlegging av politiske motstandarar og »eigen styrke».

1) Vi finn det forkasteleg at ein organisasjon prøver å »kuppa» NGS på reint organisatoriske premissar. Utan å ha eit klart politisk alternativ til den politikken NGS i dag fører forsøker UH å sikra seg all makt i NGS.

2) Måten UH går fram på for å nå dette målet er eit klart utslag av topplanspolitikk. Målet er å få valgt elevrådsformenn som igjen skal stå sentralt i landsmøtehandsaminga på skulane.

Det er dei politisk dyktigaste og mest aktive elevane som bør verta valgt til leiarar for basisgruppene, elevråd og som landsmøtedelegat. Ingen bør verta valgt til noko som helst verv innan ein organisasjon på reint partipolitiske premissar.

Det er UH si sak om dei vil prøva å få fleirtal på landsmøtet, men vi meiner det er ein dårleg ting om så skulle skje.

I dag er det UH-medlemmar som ofte hindrar aksjonar å vinna fram ved skulane. Særleg no under aksjonane mot statsbudsjettet har UH vore ein hemske for skikkelege aksjonar. I staden for å stilla seg i spissen for elevane sin kamp har dei konsekvent sabotert aksjonane ved å gå mot streik som aksjonsmiddel, spreidd løgner om NGS sine krav og på mange stader gått mot krava. I Oslo, til dømes, hevda dei at NGS går inn for berre eit målføre, nemleg nynorsk, og Oslo Elevutvalg, som er dominert av UH, sabotere eit arbeidsprogram dei sjøl stemte for.

Alt dette syner at UH ikkje representerer elevane sine interesser, men tvert om prøver å svekka interessekampen og NGS. Eit UH-fleirtal på landsmøtet vil etter vår meining føra til at NGS går attende som ein interesseorganisasjon for gymnasiastar, og vil havna på ei forhandling- og pratelinje som ikkje tenar elevane.

soldatenes interessekrav? Er det »irritasjonen over å bli rykket ut av sitt vante miljø de venstredikale kynisk spiller på» når de driver kamp for soldatenes interesser? Åjavelnei. Dermed har UH radert bort at soldatene praktisk talt er fratatt sine demokratiske rettigheter, har ei daglønn som det nesten ikke er mulig å få nok til røyk på, og ynkelige 2 hjemreiser i året. Det er dette soldatene har gått til kamp på, for demokratiske rettigheter, for skikkelige dagpenger, mot kadaverdisiplin og for et rimelig antall hjemreiser. UH reduserer dette til »irritasjon» over noe »vant». Hva kan vi vente oss med slike folk i ledelsen for våre interessekrav i skolen, i militærleiren? I og med at de bortforklarer at det er noe å kjempe for kan vi bare vente oss at de er ute etter bein for å tjene sine egne personlige og politiske interesser.

Unge Høyre har med dette vist hva de står for:

- Å bruke Libertasmetoder for å få sine egne folk valgt,
- Å få valgt sine folk, ikke for å kjempe for elevenes og soldatenes interesser, men for å fremme sine egne interesser og blokkere en skikkelig interessekamp,
- Å benekte at det i det hele tatt finnes noe å kjempe for f.eks. innafor militærleirene.

Til dette kan vi bare gi ett svar: UH folk er ubrukelige i interessekampen, de jobber bare i våre interesseorganisasjoner for å ødelegge vår kamp for bedre vilkår.

- Elever og soldater: Avvis UHs Libertasmetoder!

Avvis UH-folk som tillitsmenn i våre organisasjoner, de er ubrukelige i interessekampen!

DA UNGE HØYRE SPLITTA NGS

Som mange vet splittet Unge Høyre NGS annet enn vellykket – GFO ble nedlagt etter landsmøtet i 1972. Denne splittelsen fikk stor bles i pressen og Unge Høyre håpet at deres nye organisasjon GFO (gymnasiastenes fellesorganisasjon) virkelig skulle klare å splitte elevbevegelsen. Splittelsen var etter utsagn fra Unge Høyre, en naturlig følge av NGS venstrevidde politiske holdning. 15 folk (13 av dem var UH medlemmer) laget et opprop til landets gymnas med oppfordring om å bryte med NGS, og å melde seg inn i GFO. Men reaksjonen blant gymnasiastene var ikke slik Unge Høyre hadde håpet. Bare 3 skoler meldte seg inn, mens deres egne planer la opp til at minst 40 skoler kom til å følge oppfordringen. Arbeidet gikk fullstendig i stampe. Larvik gymnas f.eks. meldte seg ut igjen av GFO da formannen Collet-Moe kom og holdt foredrag på skolen. Da skjønte elevene hvilken reaksjonær linje Unge Høyre folka sto for.

I dag har Unge Høyre en stikk motsatt holdning. Deres splittelses forsøk var alt

annet enn vellykket – GFO ble nedlagt. Hva vi må merke oss er at Unge Høyre aldri offisielt har tatt avstand fra dannelsen av GFO. De har aldri ført noen konsekvent linje i skolepolitikken, men har vaklet frem og tilbake etter sin egen styrke. I år oppfordres medlemmene av Unge Høyre til å delta aktivt i NGS for å få økt innflytelse over NGS' politikk. De vil skape det de kaller en seriøs elevorganisasjon. Ett er klart: Unge Høyre har ingen ønsker om å tjene elevbevegelsen, drive den framover og delta aktivt i den. De ønsker å få bukt og begge ender i NGS og bruke organisasjonen til å spre sine reaksjonære ideer blant gymnasiastene.

Vi har overhode ingen garanti for Unge Høyres forhold til NGS i tida framover. De har ikke tatt avstand fra splittelsesforsøket i 1972. Deres holdning til NGS nå skyldes at de har framgang.

Den eneste garantien vi har for at NGS skal bli et brukbart redskap i gymnasiastenes kamp, er at vi hindrer Unge Høyre flertall på neste landsmøte!!!!!!

DE REAKSJONÆRE

»...det er avgitt i alt 5 340 stemmer ved dette valget. Grønt Gras har fått 588 stemmer, DKSF 1 500 og» Dette var alt formannen i Studentersamfundets tellekorps rakk å få fram før en øredøvende jubel, avløst av slagkraftige »Rød Front»-rop brøt løs like før midnatt lørdag 23. november i Chateau Neuf i Oslo.

De progressive studentene i Oslo hadde med sine 3 245 stemmer til Rød Front feiet til side den reaksjonære »Fei Dem Ut»-offensiven og slått dem ned i grusen.

hvor den egentlige politikken lå skjult under denne demagogien. Det var en parole rettet mot venstresida, og selvsagt trakk en slik enkel parole også til seg borgersossen, som satt på høyresida i Chateau Neuf og skrek i sprukken fistel hver gang helten fra Høyres Hus – Lars Groth – viste seg med V-tegnet på

Vår valgkamp foregikk ikke bare på møtene. Rød Fronts basisgrupper var en drivende kraft i aksjonene mot det folkefiendtlige statsbudsjettet og i støttearbeidet for de streikende kjøttindustriarbeiderne, heismontørene og telefonsentralmontørene. Vi sto for en aktiv kamplinje mot monopolkapitalen og

STUDENTERSAMFUNNET I OSLO:

Røde Garde har snakket med Olav Martin Mugaas, en av medlemmene i det nye Rød Front-styret.

Kan du fortelle litt om Den Konservative Studensforenings (DKSF) styrke og om politikken deres?

Først vil jeg si at Rød Front ved dette valget vant en enorm seier. Men DKSF fikk 1 500 stemmer, og selv om det var under halvparten av det vi fikk, så er det dobbelt så mye som de selv har fått på lang tid. Dette viser at høyrekreftene har satt igang en kraftig offensiv på universitetet, og at reaksjonære studenter nå aktivt går inn for å få oppslutning om sin politikk.

Men en slik offensiv kommer ikke tilfeldig. Vi har hatt en svær oppblomstring av streik kamper etter som situasjonen har skjerpa seg.

I en slik situasjon er det at monopolkapitalen trenger ro – de er livredde for enhver form for klassekamp, og er tjent med at bl.a. student- og elevorganisasjoner ikke driver noen aktiv kamp for sine egne interesser eller støtter arbeiderklassens kamper. Når det gjelder streikestøtten, så har venstresida på universitetet med Rød Front i spissen vist stor vilje og aktiv innsats i høst ved å støtte de streikende arbeiderne både politisk og økonomisk.

DKSF som er spydspissen for

Fra seieren i DNS.

de reaksjonære på universitetet har villet erobre makta i studentersamfunnet for aktivt å kunne sabotere slikt streikestøttearbeid og dermed kunne tre støttende til når kapitalen trenger det.

Hva er grunnen til den store oppslutningen de fikk?

De startet valgkampen sin allerede i slutten av forrige semester. De ga ut store mengder med plakater, aviser og løpesedler på glørete og dyrt papir.

De ville tydeligvis selge politikken sin etter verste amerikansk valgkampmønster. Hovedparolen deres – »Fei Dem Ut» var også et bevis på denne politikken. Det skulle være et lett fengende slagord,

talerstolen.

DKSF prøvde å framstille sin reaksjonære politikk i liberal form. Dette fikk sitt høydepunkt på generalforsamlinga da Helge Ole Bergersen, viseformann i Unge Høyre holdt valgtalen for DKSF, og fortvilet prøvde å blåse opp Den Store Naturvernballongen. Selv klarte han knapt å holde seg alvorlig – og ballongen sprakk!

Hva gjorde dere for å møte DKSFs offensiv?

Det jeg sier nå, mener jeg er en viktig erfaring som vi legger stor vekt på, og som spesielt gymnasiaster og yrkesskoleelever må følge opp i kampen mot de reaksjonære foran valgene i YLI og NGS.

dens leiesvenner, og dette gjorde vi hver dag! Gjennom dette aktive arbeidet vokste det fram en slagkraftig front mot DKSF, en front som aktiviserte også tidligere passive studenter i et nett av basisgrupper over hele universitetet og på de videregående skolene i Oslo.

Vi på universitetet kjemper mot DKSF. På gymnasene og yrkesskolene kjemper dere mot Unge Høyre. Disse grupperingene er borgerskaps og kapitalens folk, og de vil aldri kunne tjene annet enn kapitalens interesser uansett hvor de er og hva de sier. Bare en front som står på en konsekvent kamplinje kan slå de reaksjonære tilbake.

KAN SLÅS TILBAKE !

NADDERUD, TRONDHEIM, BØLER M.FL.

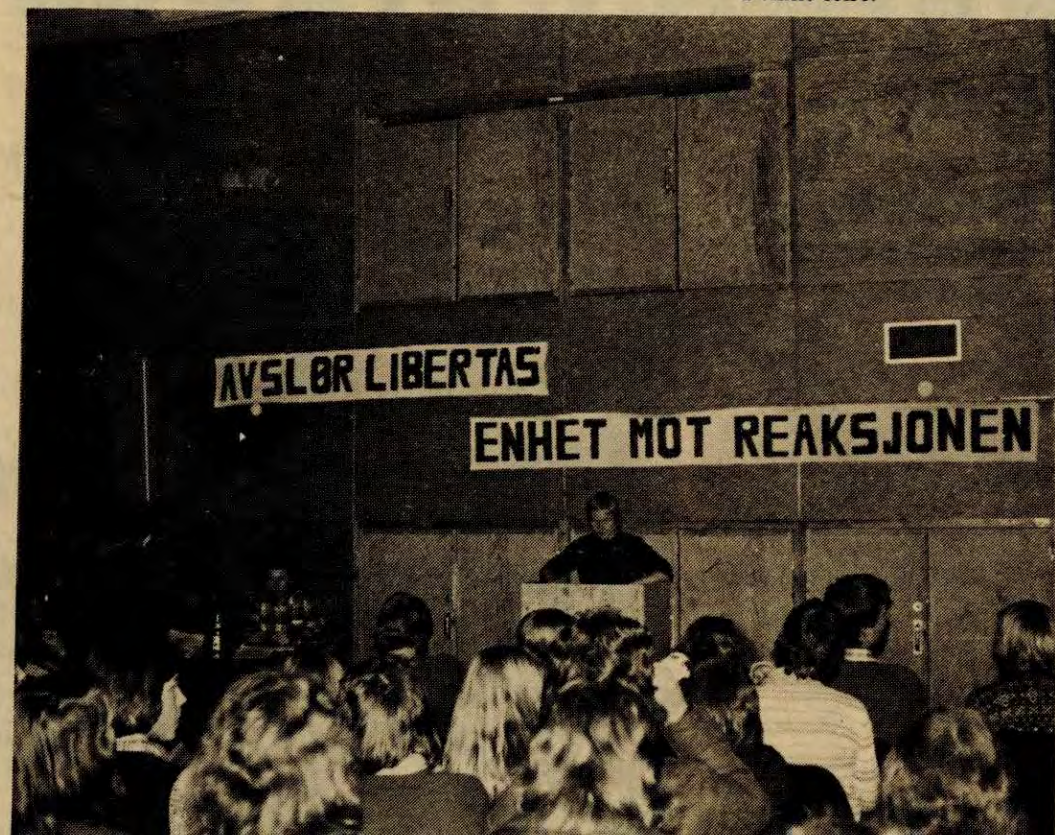
Unge Høyre har vært på offensiven ei tid nå. Med billig kommunisthets, fyllefester og aktiv verving har de mange steder fått stor oppslutning – t.o.m. av ungdom på østkanten i Oslo. Organisasjonen har blitt styrket, og det har fått konsekvenser. Se bare på Elevutvalget i Oslo, hvor de med sitt reine høyrestyre bl.a. har sabotert kampen mot statsbudsjettet.

Unge Høyre arrangerte for en stund siden et møte om Rød Ungdom, på en ungdomsskole i Oslo. «Rød Ungdom driver mobbing» sa de, «og de er til og med så frekke at de samler inn underskrifter for 50-milsgrensa, enda det er forbudt». Det første de hevdet var selvsagt ljug, og når man går mot en så elementær rett som å samle inn underskrifter, er det ikke tvil om hva de står for. Møtet gikk videre i velkjent Unge Høyrestil, med en innledning spekkfull av billige løgner, forvrengninger og løserevne påstander.

Her måtte noe gjøres. De fleste forstår vel etterhvert at vi ikke kan bekjempe Unge Høyre ved å tie dem ned, så vi planla et åpent møte, hvor vi skulle ta for oss dem for en gangs skyld.

Det viste seg å være stor interesse for møtet, og lokalet i Bøler Samfunnshus ble fullt. Mange høyrefolk møtte opp, deriblant Harald Stanghelle, tidligere sentralutvalgsmedlem i NGS og ledende Unge Høyre-gutt

Innledninga slo klart fast gjennom eksempler fra historia og nåtid hvilken klasse Unge Høyre tjener. Det har riktignok blitt pressa til å ta en del «folkevennlige» standpunkter, men det endrer ikke på det faktum at de tilhører borgerskapet og ingen andre. Dette fikk vi tydelig demon-

Fra møtet på Bøler.

strert i diskusjonen som fulgte. Harald Stanghelle måtte innrømme at Høyres historie ikke var så mye å skryte av, men han var ikke så interessert i å diskutere den. Det er det som skjer i dag som er interessant, mente han. Da vi så tok for oss Unge Høyres politikk i dag, var det nesten umulig å finne noen bra standpunkter, og langt mindre at de hadde fått folk til å kjempe aktivt for de riktige.

Ellers prøvde de seg med sin vanlige møtetaktikk, med å unngå prinsipielle politiske diskusjoner, og i stedet konsentrere seg om å hakke vilt på Rød Ungdom.

Vi fikk selvsagt høre alt det tradisjonelle om at nazister og kommunister er av

samme ulla, at vi er landsforrædere, at det ikke er klassekamp i Norge osv. . . . I tillegg til dette lærte vi at kommunister verden over aldri har fått noen oppslutning blant arbeidsfolk, og at AKP(m-l) heller brude kalle seg «Akademikernes kommunistparti» fordi både Stalin og Lenin i sin tid hadde studert på universiteter!

Det ble også en del diskusjon om interessekampen i skolen hvor de klart avslørte seg som pratmakere uten noen som helst vilje til å kjempe elevenes sak. I statsbudsjettkampen har de ikke gjort noen ting, og forsøkte å begrunne det med at de ikke hadde fått informasjon fra NGS. Interessant var det også

å merke seg at Pål Foss, ledende ungdomsskoleelev i Unge Høyre uttalte at han kommer til å kjempe for normale prøver til tross for at nesten alle elever går mot.

De fikk liten respons for politikken sin, og viste gang på gang hvor lite de hadde å fare med, Ved saklige diskusjoner, og uten å la seg trekke ned på Unge Høyres kverulantnivå, er det fullt ut mulig å vinne seire.

Vi fikk se at det virkelig går an å slåss mot Unge Høyre, og vi oppfordrer progressive over hele landet til å arrangere åpne møter, hvor argumentene deres blir klistra opp til veggen. Husk at det snart er landsmøte i NGS, og vi ikke er interessert i høyreflertall der.

PS: Onsdag den 11/12 ble det arrangert et liknende møte på Nadderud gymnas, UHs bastion i Bærum. Dette møtet endte med at UH marsjerte ut av møtet etter at de hadde blitt stilt mot veggen på sin historie, spørsmål som Vietnam, EEC og NATO. Konfrontasjonsmøter har også vært arrangert bl.a. i Trondheim.

Det har blitt sagt før, men det skader ikke å gjenta det: Den folkelige kulturen i Norge er i framgang. En av de gruppene som har holdt på lengst med å lage progressiv musikk er Bazar. Bazar er ei rocke gruppe som kommer fra Oslo. De har gitt ut to plater, »Det er ikke så enkelt» på Samspill og nå nylig, »Drabantbyrock» på Mai. Bazar består av Ole-Henrik Giørtz, Rolf Aakervik, Per Vestaby og Bent Patey. I anledning den nye plata deres har vi prata med Rolf Aakervik, som foruten å syngre og spille gitar, også skriver de fleste av tekstene til gruppa.

BAZAR: DRABANTBYROCK

RG: Hvordan mener du at musikken deres fungerer?

Rolf: Jeg prøver å la musikken være en del av klassekampen. Det betyr at jeg bruker den som propaganda. Men en må hele tida være klar over at ganske mange av de som kommer og hører på oss ikke er politisk bevisste. Jeg tror ikke at noen av dem blir revolusjonære av å høre på Bazar, men vi prøver å beskrive den virkeligheten vi kjenner, og så får folk heller spinne videre på de tankene selv. Kanskje det kan hjelpe dem til å ta et riktig politisk standpunkt en dag. Kultur, eller musikk, lager ingen revolusjon, men det er viktig at vi bruker alle muligheter for å jobbe framover mot den.

RG: Hva synes du sjøl om plata deres?

Rolf: Det er litt vanskelig å si noe om ei plate som du har jobba så mye med, ihvertfall er det vanskelig å vurdere den »objektivt». Noe kunne kanskje ha vært gjort på en annen måte, men vi har jo fått god kritikk, og er glade for det. Men folk kan jo kjøpe plata og bedømme den selv.

RG: Hvordan er den økonomiske situasjonen for popmusikere i Norge?

Rolf: Stort sett – dårlig. Vi har vært heldige, og hatt en god del jobber i det siste, blant annet en turne for Rød Ungdom. Når en skal leve av å spille, må en ta seg betalt, en kan ikke leve av å spille for knapper og glansbilder. Økonomiske vanskeligheter er forresten ikke noe særegent for Bazar, det gjelder de fleste andre norske grupper også, som Rufus, Prudence og Georg Keller Band. Forster-

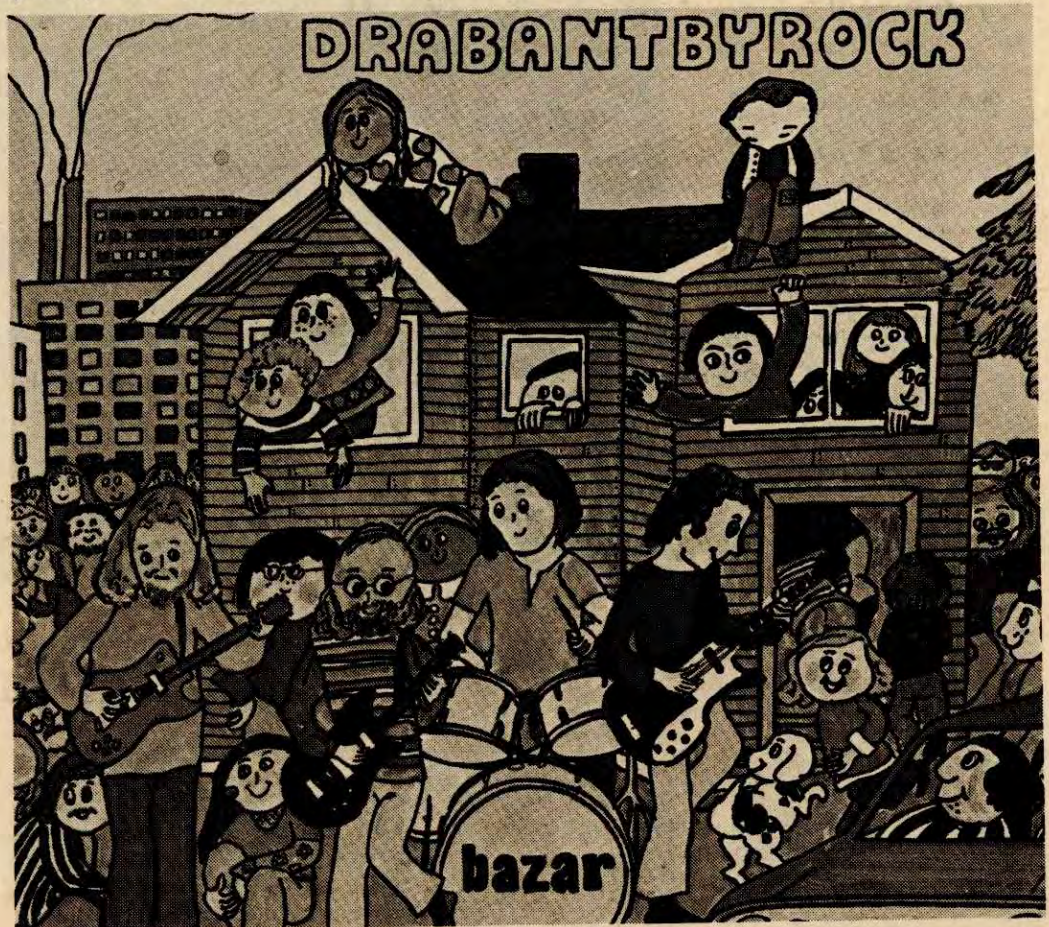
kere og instrumenter koster penger, skal du på turne, koster det penger, og har du uflaks, går du rett og slett konk. Vi ville for eksempel spilt mye mer på ungdoms-

vil skape en større bredde i musikkbevegelsen i Norge. Det finnes utrolig mange bra folk som spiller for seg sjøl, men som ikke har noe sted hvor de kan opptre for et litt

tikk er. Men hovedoppgaven for den folkelige musikkbevegelsen nå bør bli å organisere steder hvor en kan komme og spille.

RG: Hvordan vil du vurdere musikken deres?

Rolf: Det viktigste ved musikken er at den passer til innholdet. Det har vært lite debatt om forskjellige former for musikk, det kommer vel av at det er mye mindre håndfast enn f.eks. teksten. Musikken må som sagt understreke det som en vil uttrykke. Når krimgruppa setter ny tekst til forskjellige slagere, hever de dem opp til høyere nivå, fordi de viser hvor tom den musikken egentlig er. Det med nivåer er egentlig veldig viktig, fordi det sier noe om hvor langt musikken har utviklet seg, og dermed om hvilke mennesker den har mulighet til å nå, og hva de kan lære av den. Vømmøl når mye flere men-

klubber, men vi har rett og slett ikke råd til det.

RG: Hva kan gjøres for å rette på dette?

Rolf: For det første trenger vi flere progressive steder å spille på. Det vil føre til at det både blir lettere for de musikerne som allerede eksisterer, og, enda viktigere: det

større publikum.

RG: Hva med radio og TV?

Rolf: Det er viktig at en presser NRK til å spille mer norsk musikk. I Sverige raser en debatt om hvor lite svensk musikk som spilles, men i forhold til Norge er Sveriges Radio fantastisk bra! Det sier litt om hvordan NRKs poli-

nesker enn det vi gjør, men jeg tror at de folka som vi når, kan vi utvikle mer enn Vømmøl. Det betyr selvsagt ikke at det er noen motsigelse mellom disse nivåene, de utfyller hverandre hele tida og er med på å »oppdra» og utvikle folk på forskjellige plan.

Hvem er Unge Høyres internasjonale kompanjonger? Det ligger i ordet, de som står til høyre, de konservative av forskjellige avskygninger. La oss først ta en kikk på England. Unge Høyres broderorganisasjon der har gjort seg bemerkta bl.a. ved å gå inn for spesielle horehus for høyere embedsmenn i staten. Dette

åpent forsvarte kuppet, jo det var Morgenbladet, Aftenposten og hele høyrefløyen. Hvem er UHs kompanjonger i Vest-Tyskland? Ikke vet vi mye om forbindelsene mellom ungdomsorganisasjonene til gammel-nazisten Franz-Josef Strauss og UH, men det er i alle fall det tilsvarende partiet til høyre i

UHs internasjonale kompanjonger

Unge Høyre-folk støtter åpent USA i Vietnam.

skjedde etter skandalen med ministeren for flyvåpnet som hadde stått i med luksushora Norma Levy. De ungtkonservative mente da at slike skandaler måtte unngås for framtida, og gikk inn for at borgerskapet skulle få utfolde sine perversiteter i spesielle bordeller, under »kontroll». De samme ungtkonservative er det som støttet Heaths politikk med okkupasjon av Nord-Irland, Heaths lov om knebling av streikeretten, de konservatives leffing med rasisten Enoch Powell osv. osv.

Hvem er Unge Høyres kompanjonger i f.eks. det reaksjonære Hellas, eller det fascistiske Chile, eller f.eks. i USA.

Aftenposten støtter åpent høyrepolitiker Karamanlis i Hellas som nå etter valget innsetter gamle juntaoffiserer i regjeringa. I Sverige har Unge Høyres broderorganisasjon MSU bl.a. gjort seg bemerkta ved å kuppe elevorganisasjoner gjennom å forfalske bortimot 1000 navn på medlemslistene.

Og hvem var det som støtta konsul Jarring i Chile som

det landet.

På grunn av den sterke opinionen i Norge er det politisk umulig for UH i dag å støtte Thieu-regimet i Vietnam åpent, sjøl om en god del enkeltmedlemmer gjør det. Det var UH-folk som i sin tid lagde og solgte Ky-merkene, det var UH-folk som malte »Bomb Hanoi» over hele Oslo, ja en av de ledende i UH kalte USAs bombing av Nord-Vietnam julen 1972 for »gullregn over Hanoi». Unge Høyre står fremdeles på USAs og Thieus side, og nekta f.eks. å undertegne et opprop som fordømte USAs terrorbombing av Vietnam.

Folkene i den 3. verden har reist kampen for å frigjøre seg fra imperialismen. UH støtter åpent minst en av de to store supermaktene, USA som sprøyter millioner av dollar inn i kampen for å holde folk og nasjoner nede. Hvilken side står UH på? UH står entydig og hevet over all tvil på imperialismens side, for fortsatt undertrykking, for fortsatt terrorvelde og mot folkenes frigjøringskamp.

ingen økonomiske problemer....

Den offensiven som Unge Høyre nå har på skolene, er nøye planlagt og foregår med støtte fra partiet Høyre. Til en sånn offensiv trengs det penger, og om det finnes i noe parti, så er det i Høyre. Vi har tatt en kikk på Høyres økonomistyre. Det vi fant der var et antall personer med et utall verv i alle slags bedrifter. Medlemmene i økonomistyret har sammen styreverv, formannsposisjoner, ordførerplasser, direktørstillinger osv. i bl.a. følgende bedrifter: Gro-rud Jernvarefabrikk, Jern & metallvarefabr. Landsforb., Norges Ind. forskn., Chr. Bank & Kredittkasse, Mathisen—Eidsvold Værk, Christiania Spigerverk, Standard Telefon og Kabelfabrik, Elkem, Den norske Amerikalinje, Store-

brand, Kreditt-Atlas, Nor-røna, Waages tankrederi, A/S Rosshavet, Andresens Bank, A/S Ruth (rederi), Tiedemanns tobakksfabrikk, Norges Bank, Nylands verksted, Kr.sands mek. verksted, Hunsfoss, Norske Siemens, Morgenbladet, Den norske Creditbank, Norske Shell, Strømmen stål, Orkla gruber, Norcem, Norsk Brændselolje.

Dette er bare et utvalg av de monopolbedrifter som er representert i Høyres økonomistyre, men nok til å fastslå at omtrent samtlige bedrifter og banker av stor betydning i Norge er representert i dette styret. Så har da verken Høyre eller Unge Høyre noen-gang hatt økonomiske problemer....

Stein Larsen, sentralstyremedlem i Rød Ungdom, ble arrestert under demonstrasjonen mot nobelprisutdelinga til Sato den 10. desember. Røde Garde har spurt han hva som skjedde.

—10-12 folk som hadde lenka seg sammen i trappa til Aulæen der prisutdelinga skulle foregå ble først arrestert og putta inn i politibilene. En god del folk ble stående rundt politibilene slik at det ble vanskelig for dem å kjøre vekk med de som var arrestert. Da satte politiet i gang med en rekke helt vilkårlige

Inne i bilen var det 7 arresterte, + 3 politifolk, altså ganske trangt. Fordi det sto så mye folk rundt, kom ikke bilene seg avgårde. Vi prøvde å diskutere med politifolkene, men for det første så nekta de å oppgi nummeret sitt som de har plikt til, de trua oss med juling når vi kom opp på Victoria terrasse, og en av dem sto hele tida med ei gummikølle og slo den i handa mens han sa »denne svir godt» og trua oss gjentatte ganger med juling. Samme fyren beklaga at »det ikke var lov til å skyte folk som oss». Blant oss som var arrestert var

arrestasjoner, da ble også jeg tatt. Politiet sprang på oss, sjøl ble jeg lugga, en konstabel tok tak rundt strupehodet på meg, vred armen bak på ryggen min og fikk meg inn i bilen etter et basketak. For å få meg inn i bilen tok konstabelen tak i skrittet på meg og kløyp til det han orka, bøyde hodet mitt ned og sleit meg inn i bilen.

det ganske fin stemming, vi sang »Enhetsfrontsangen» og andre sanger, og prøvde også å få istand en diskusjon med politifolkene, men det ble vi nekta.

Etter en stund kom vi til et slags forhør, men jeg bl.a. ble nekta å få vite hva jeg ble ankaget for, men det blir vel antakelig å ha nekta å flytte seg på politiets oppfordring.

Søndag den 1. desember fikk vi et eksempel på hva »demokratiets forsvarere» kan prestere av løgner, hets og billig propaganda. I ungdommens radioavis fikk Unge Høyremannen Dankert Freilem presentere sitt personlige syn på Albania i anledning av at folkerepublikken 28.-29. november feira 30-årsjubileet for frigjøringa fra de tyske og

straff og ble skutt, ikke så få rømte til utlandet, og en del ble satt i arbeid, rett og slett fordi den katolske kirken ble så grundig avslørt gjennom krigen at ingen ville høre på den gamle undertrykker-religionen lenger.

Freilem nærmer seg toppen av kransekaka når han i ungdommelig stil kan berette at i Albania er det ulovlig med

idealer. Det er dette albanerne forbinder med langt hår og miniskjørt osv. og det er dette det albanske folket har avvist for 30 år siden. Greske, jugoslaviske og italienske Dankert Freilemer spyr ut denne råtne propagandaen, det vil albanerne ikke ha noe av og det holder vi jaggu med dem i!

Til slutt nevner Freilem at

sjonen at 1/3 av befolkninga går på skole, at den totale industriproduksjonen har økt 31 ganger siden før frigjøringa, (til 1965), at jordbruksproduksjonen er tredobla, at antallet leger er 12-dobla, at plasser på sjukehus er 20-dobla, at alle her rett til arbeid og en lønn det går an å leve på osv. osv. og ikke minst, at alt dette er et resul-

Dankert Freilem i ungdommens radioavis sprer LOGN OM ALBANIA

italienske fascistene. Dankert Freilem var åpenbart veldig lei seg for at det albanske folket kastet ut disse edle representanter for fred og frihet.

Han åpnet friskt med å referere en del tall på hvor mange som ble satt i fengsel etter frigjøringa. Disse tallene kan vi verken bekrefte eller avkrefte, men Dankert Freilem nevnte ikke med et ord at disse var nazistiske forbrytere som etter krigen fikk sin straff. Hadde vi ikke også i Norge et landssvikoppgjør etter krigen, er Dankert Freilem uenig i at Quisling og hans kompanjonger fikk sin straff? Vel, hvis han mener at nazistene burte gått fri, så får han si det klart, og ikke lage billig hets mot at Albania også tok sitt oppgjør med fascismen.

Dankert Freilem fortsetter så med å fortelle at antallet katolske prester ble »redusert» fra oppunder 100 til 10 i løpet av noen år. Ikke et ord om at Vatikanet og den katolske kirke i Albania aktivt sto på fascistenes side, ikke et ord om at det helt opp til de siste åra har vært oppdaget våpenlagre i kirker i Albania, tenkt brukt til å gjenopprette fascismen og invitere den gamle reaksjonære kong Zog heim igjen. »Redusert», hva betyr det? Det sa ikke Freilem noe om, noen fikk sin

langt hår, miniskjørt osv. For det første er dette en løgn, det er ikke ulovlig i det hele tatt. En annen sak er at det Albanske folket ikke liker det, og hva kommer det av? Det kommer ikke minst av at det fascistiske Hellas, det halv-fascistiske Italia og det kapitalistiske Jugoslavia år etter år har sendt ut radio- og TV-programmer som det albanske folket kan se og høre på om hvor fælt det er i Albania, og hvor bra det er under kapitalismen. Der blir det propagandert reaksjonær, dekadent ungdomskultur for å underminere den albanske ungdommens sosialistiske

man ikke kan komme inn i Albania uten pass og visum. Ja men Freilem da, hva med ideallandet ditt, USA, trenger man ikke visum for å komme inn der? Det står til og med i amerikanske pass at det ikke engang er lov til å reise til Albania! Hvis Freilem kan fortelle om ei eneste internasjonal grense det er lov til å krysse uten pass, så kom gjerne med det, men dette er for tynt, Freilem, for lavpanna rett og slett.

Det Freilem ikke nevnte i det hele tatt, var at Albania fra å ha en analfabetisme på oppunder 90 % før frigjøringa, i dag er i den situa-

tat av at folket har makta og har kastet av seg utbytterne og fascistene.

Dankert Freilem har med dette bevist hva UH mener med sitt demokratiske ansikt og sin »objektivitet» og i praksis tatt fascistenes standpunkt mot den albanske frigjøringa i 1944.

Leve det sosialistiske Albania!

PS: Den konsentrasjonsleiren du nevnte, Dankert, den i Ballsh, den har hundrevis av norske ungdommer besøkt gjennom reiser til Albania de siste somrene. Vi skal hilse fra »fangene» i leiren som er en frivillig jernbanebyggingsleir som ungdommen i Albania slutter opp om for å bygge landet, og vi skulle si at det vil de fortsette med, uansett hvilke løgner som presenteres i utlandet.

Frivillige ungdommer i Dankert Freilems »konsentrasjonsleir»

Røde Garde

Avisa til RØD UNGDOM

Postboks 2046
Grünerløkka
OSLO 5

Trykt i offset
hos a/s Duplotrykk

adresse: